

Producenten behövs i samfundskonsten

Case: ungdomsprojektet In

Riikka Wallin

Examensarbete för YH-examen
Utbildningsprogrammet för Kulturproduentskap
Helsingfors 2010

EXAMENSARBETE

Författare: Riikka Wallin

Utbildningsprogram och ort: Kulturproduentskap, Helsingfors

Handledare: Leena Björkqvist

Titel: Producenten behövs i samfundskonsten. Case: ungdomsprojektet In

Datum: 1.12.2010

Sidantal: 34

Bilagor: 3

Sammanfattning

Detta examensarbete behandlar producentens roll inom samfundskonsten. Målsättningen är att synliggöra det mångprofessionella arbetet i planeringsprocessen av det konstnärliga och sociokulturella ungdomsprojektet In som tar avstamp i bildkonsten/samtidskonsten. Fokuset ligger på kulturproducentens roll i projektet. Syftet är att stöda den pågående verksamheten i projektet och att visa behovet av producenter i sociokulturella ungdomsprojekt och inom samfundskonst.

Examensarbetet är en kvalitativ fallstudie och en självvärdering. Visualiseringar har använts för att synliggöra det som beskrivs i texten. Materialet kan delas in i två kategorier: en som beskriver mitt falls kontext och en annan som beskriver fallet. Exempel är *Ungdomsbarometern 2009* och Kulturpolitiska forskningsstiftelsen Cupores rapport *Two surveys on availability of education and training for key competencies and skills required for European cultural project management*. Dessutom använder jag material som skapats inom ramen för In: projektplanen, arbetsdagböcker och en utvärderingsdiskussion.

Mitt examensarbete visar att producenten är viktig inom samfundskonsten. När man ser specifikt på In kan man lyfta fram några relevanta aspekter som har med producentens inverkan på projektet att göra: producenten som kommunikatör, producentens roll i det konkreta projektarbetet, projektet leds av ett team istället för en ensam konstnär eller pedagog osv. Viktigt för framtiden är utvecklandet av finansieringsformer som möjliggör anlitaandet av en producent och kontinuerlig verksamhet.

Språk: Svenska

Nyckelord: Samfundskonst, Sociokultur, Ungdomskultur, Kulturproduentskap

Förvaras: YH Novias bibliotek, G18, Georgsgatan 18, 00120 Helsingfors och Theseus.fi

BACHELOR'S THESIS

Author: Riikka Wallin

Degree Programme: Arts management, Helsinki

Supervisors: Leena Björkqvist

Title: Producenten behövs i samfundskonsten / The arts manager is needed within community arts

Date: Dec 1st, 2010

Number of pages: 34

Appendices: 3

Summary

This thesis discusses the role of the arts manager within community arts. The objective is to make the multiprofessional work within the planning process of the artistic and socio-cultural youth project In visible. The basis of the thesis is visual art and contemporary art. The focus is on the role of the arts manager within the project. The purpose is to support the present activity in the project and to show the need of arts managers in socio-cultural youth projects and within community arts.

The thesis is a qualitative case study and a self-evaluation. Visualizations have been used to picture the content of the text. The material can be categorized into that describing the context of the project and that describing the actual project. Examples are Nuorisobarometri 2009, an annual survey among youth in Finland and Two surveys on availability of education and training for key competencies and skills required for European cultural project management, a report by the Foundation for Cultural Policy Research Cupore. I also use material, such as the project plan, working diaries and an evaluation discussion produced within In.

My thesis shows that the arts manager is important within community arts. If you specifically look at In you can raise a few relevant points when it comes to the arts manager's role within the project: the arts manager as a communicator, the arts manager's role in the concrete project work, the project being lead by a team instead of by an artist or a pedagogue alone etc. Important for the future is development of forms of financing that make it possible to use arts managers and to have continuous activity.

Language: Swedish

Key words: community arts, socio-culture, youth culture, arts management

Filed at: Novian University of Applied Sciences library, G18, Yrjönkatu 18, 00120 Helsinki and Theseus.fi

OPINNÄYTETYÖ

Tekijä: Riikka Wallin

Koulutusohjelma ja paikkakunta: Kulttuurituotanto, Helsinki

Ohjaaja: Leena Björkqvist

Nimike: Producenten behövs i samfundskonsten. Case: ungdomsprojektet In

(Tuottajaa tarvitaan yhteisötaiteessa. Case: nuorisoprojekti In)

Päivämäärä: 1.12.2010

Sivumäärä: 34

Liitteet: 3

Tiivistelmä

Tämä opinnäytetyö käsittelee tuottajan roolia yhteisötaiteessa. Tavoitteena on tehdä näkyväksi taiteellisessa ja sosiokulttuurisessa nuorisoprojekti In:ssä tapahtuva moniammatillinen työ. Projekti ponnistaa kuvataiteesta/nykytaiteesta. Työn fokuksessa on kulttuurituottajan rooli projektissa. Tarkoituksena on tukea projektin käynnissä olevaa toimintaa ja näyttää, että sosiokulttuurisissa nuorisoprojekteissa ja yhteisötaiteessa tarvitaan tuottajia.

Opinnäytetyö on kvalitatiivinen tapaustutkimus ja itsearviointi. Visualisointia on käytetty havainnollistamaan tekstin sisältöä. Työssä käytettävän materiaalin voi jakaa kahteen kategoriaan: ensimmäiseen kuuluu kuvaus projektin kontekstista ja toiseen kuvaus itse projektista. Esimerkkejä ovat Nuorisobarometri 2009 ja Kulttuuripoliittisen tutkimuksen edistämissäätö Cuporen raportti Two surveys on availability of education and training for key competencies and skills required for European cultural project management. Lisäksi käytetään In-projektin yhteydessä luotua materiaalia, kuten projektisuunnitelmaa, työpäiväkirjoja ja arviointikeskustelua.

Työ osoittaa, että tuottaja on tärkeä yhteisötaiteessa. Kun katsotaan erityisesti In-projektia, tuottajan tuoma lisäarvo näkyy muun muassa kommunikaatiossa, konkreettisessa projektityössä ja siinä, että projektia johtaa työryhmä yksittäisen taiteilijan tai pedagogin sijaan. Tärkeää tulevaisuuden kannalta on rahoitusmuotojen kehitys, joka mahdollistaa tuottajien käyttämisen ja jatkuvan toiminnan.

Kieli: Ruotsi

Avainsanat: yhteisötaide, sosiokulttuuri, nuorisokulttuuri, kulttuurituotanto

Arkistoidaan: YH Novian kirjasto, G18, Yrjönkatu 18, 00120 Helsinki ja Theseus.fi

Innehåll

1 Inledning	1	4.4 In är med i en projektfamilj	18
1.1 Metod	2	4.5 Dokumentering, utvärdering, forskning	20
1.2 Material	4	5 Planeringsprocessen av In	20
2 Samfundskonst och sociokultur är två sidor av samma mynt	6	5.1 Arbetsfördelningen och planeringens betydelse	21
2.1 Den konstnärliga processen	6	5.3 Nätverkan och Produforums roll i projektet	23
2.2 Individens utveckling och konstens betydelse för ungdomar	8	5.4 Mångprofessionellt arbete	24
3 Kulturproducentens roll i samfundskonst riktad till ungdomar	10	5.5 Kommunikation och visualisering	26
3.1 Nätverkets betydelse	11	6 Sammanfattande analys	27
3.2 Mångprofessionellt arbete	13	Källor	32
3.3 Kommunikation och visualiseringar	14		
4 Samfundskonstprojektet In	14	Bilaga 1: Projektplan In	
4.1 Målgruppen	16	Bilaga 2: Aikataulu In - suunnittelu 2010, tidtabell över planeringen	
4.2 Arbetsgruppen	16	Bilaga 3: Bilder från Flickornas Slott, Studio Vilgeförtis & Sauna	
4.3 Samarbetspartners	18	Obscura	

1 Inledning

Mångprofessionellt samarbete verkar vara dagens ord och mångprofessionella arbetsgrupper finns i alla olika delar av samhället, från hälsovården till kulturen. Mitt examensarbete har utvecklats från den väldigt omfattande frågan Vad ger det mångprofessionella för mervärde till ett projekt? Frågan om mångprofessionalitet är relevant för kulturproducenten eftersom yrket i sig är mångprofessionellt. Arbete i mångprofessionella sammanhang sätter fokus på kommunikationen i arbetsteamet och kommunikation hör till kulturproducentens kärnkompetenser (Mitchell m.fl. 2007, sid. 37). Att ämnet är aktuellt visar också det intresse som mitt arbete har väckt hos en bredare publik på kulturfältet.

Jag har i mina kulturproducentstudier fokuserat på kulturproducentens kompetensområden och speciellt producenten i bildkonstsammanhang och i pedagogiska projekt. Begrepp som publikarbete, konstpedagogik, sociokultur och samfundskonst har varit centrala. Praktikplatser, skriftliga arbeten, medverkan i läroplansarbete och producerandet av evenemang har stött min process. Examensarbetet är en fördjupning i den mångprofessionella aspekten av mitt kommande yrke och det fält som jag kommer att jobba på.

Examensarbetet är en kvalitativ fallstudie och en självutvärdering. Målsättningen är att synliggöra det mångprofessionella arbetet i planeringsprocessen av det konstnärliga och sociokulturella ungdomsprojektet *In* som tar avstamp i bildkonsten/samtidskonsten. Fokuset ligger på kulturproducentens roll i projektet. Syftet är att stöda den pågående verksamheten och att visa behovet av producenter i sociokulturella ungdomsprojekt och inom samfundskonst. Den centrala frågan blir: Varför behövs producenter i sociokulturella ungdomsprojekt och i samfundskonst riktad till ungdomar?

Frågan är relevant eftersom jag har märkt att bildkonstnärer sällan arbetar tillsammans med producenter medan t.ex. fria teatergrupper oftast har en producent. I samtal med olika bildkonstnärer har det kommit fram att de gärna skulle arbeta med en producent eftersom marknadsföring, PR, ekonomi och andra produktionsmässiga aspekter känns jobbiga och tar tid från det konstnärliga arbetet, det som konstnären borde koncentrera sig på. Att konstnären inte jobbar med en producent handlar om att man jobbar med projekt med liten finansiering eller med ingen finansiering. Att ansöka om lön för att anställa en person till, en producent, känns omotiverat när man inte ens själv får en ordentlig ersättning för sitt arbete.

Under Myrsky-festivalen i Tavastehus 6–8.8.2010 fick jag bekräftat att också samfundskonstprojekt riktade till ungdomar sällan har producenter. Myrsky är Suomen Kulttuurirahastos storsatsning för samhällskonstprojekt riktade till ungdomar. Projekten leds av en konstnär eller konstpedagog som Suomen Kulttuurirahasto kallar ”vastuutaitelija”, ansvarig konstnär. I det här fallet kan de jobba med allt från ordkonst till teater och performance, och de tar oftast ensamma hand om den konstnärliga, pedagogiska och produktionsmässiga delen av projektet. Arbetet är ensamt och blir väldigt tungt eftersom den ansvariga inte har kompetenser för projektets alla arbetsområden.

Fallet som jag kommer att lyfta fram för att synliggöra kulturproducentens roll i ett samfundskonstprojekt och sociokulturellt ungdomsprojekt är In. Projektet är tvåspråkigt och riktar sig till handikappade ungdomar, ungdomar som hör till sexuella eller könsminoriteter och normbrytande flickor. I projektet arbetar ungdomarna utgående från sin egen identitet och ur ett intersektionellt perspektiv med könsroller och representation i det offentliga rummet. (Lunabba & Wallin 2010) In har fått finansiering från Suomen Kulttuurirahastos Myrsky för augusti-december 2010. Fortsatt finansiering för den resterande projekt-tiden kommer att sökas under denna tidsperiod.

Jag har som producent planerat ungdomsprojektet In tillsammans med bildkonstnären Heidi Lunabba under våren och sommaren 2010. Arbe-

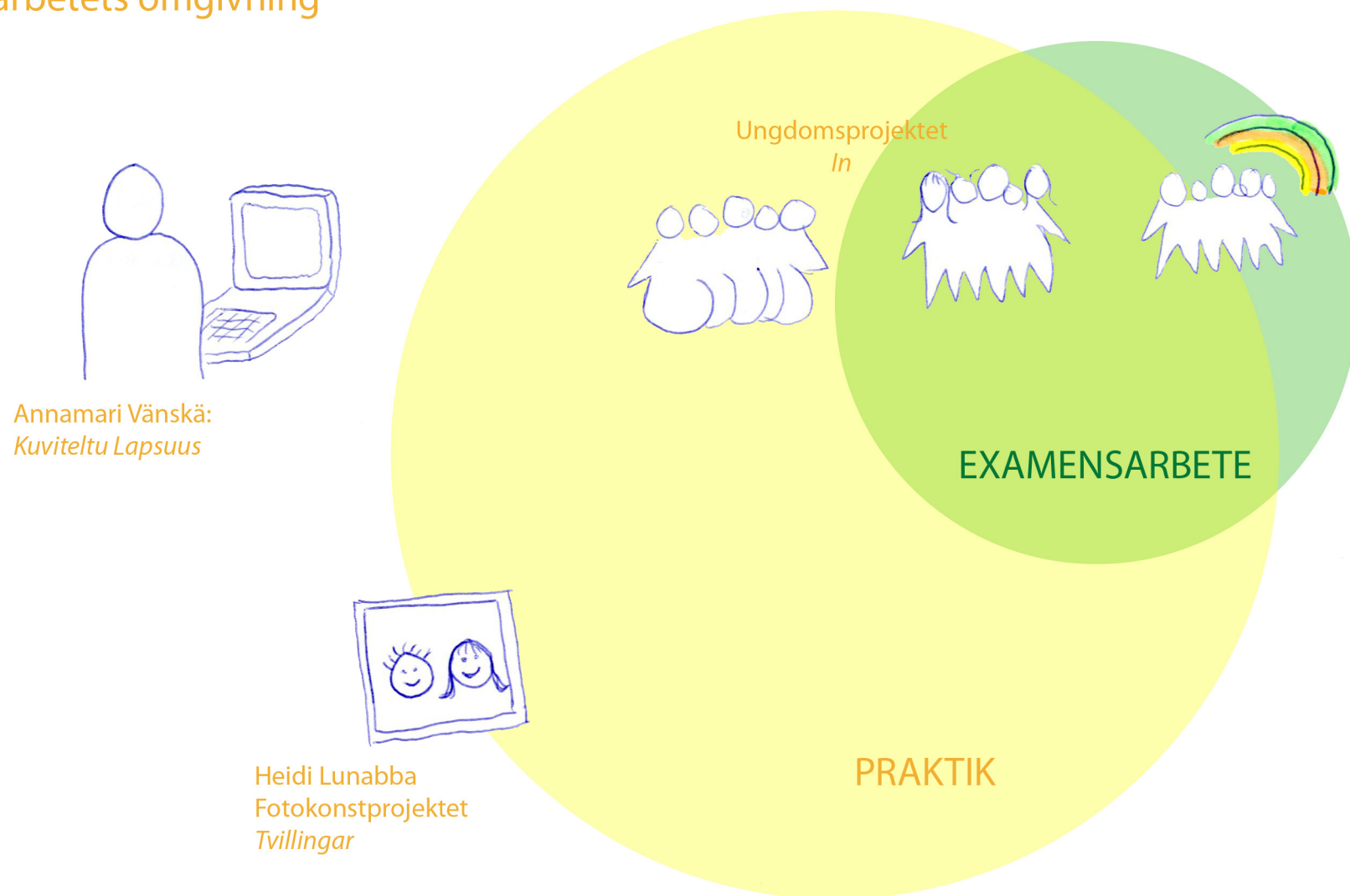
tet var en del av min praktik under februari-maj och med i planeringen hade vi dramainstruktören Hanna Åkerfelt som fungerade som min praktikhandledare. Leena Björkqvist, lektor i kulturproducentenskap vid Yrkeshögskolan Novia och projektforskare i Produforum, har forskat i projektet, fungerat som projekthandledare och handlett mitt examensarbete. Arbetsgruppen har alltså varit mångprofessionell. Det är denna planeringsprocess som jag i mitt examensarbete kommer att fokusera på. Se figur 1.

I examensarbetet beskriver jag först hur jag har gått tillväga i den här undersökningen och hurdant material jag har använt. Sedan berättar jag om den kontext som mitt fall befinner sig i, om kulturens betydelse för ungdomar och om samfundskonst och sociokultur. Jag går in på vad kulturproducentens roll är, hur kommunikationen fungerar och vilken betydelse nätverk har för projektet. För att i den sammanfattande analysen konkret kunna analysera vad producenten har haft för roll i ungdomsprojektet In beskriver jag projektet och dess planering.

1.1 Metod

Det här arbetet är en *fallstudie*. Med undersökningen synliggörs den roll som kulturproducenten har i samfundskonstprojekt riktade till ungdomar. Fallet som används är samfundskonstprojektet och det

Riikka Wallin Examensarbetets omgivning

Figur 1: Riikka Wallin gjorde praktik för Heidi Lunabba våren 2010. Praktiken omfattade projekten *Tvillingar* och *In*, men Wallins examensarbete koncentrerar sig på det senare. Bild: Riikka Wallin

sociokulturella ungdomsprojektet In. Projektet beskrivs i sin kontext.

Forskningsfrågan har ändrats under arbetets gång. Jag började med den omfattande frågan ”Vilket mervärde ger det mångprofessionella till projektet?” och har nu fokuserat på vilken kulturproducentens roll är i ett samfundskonstprojekt eller sociokulturellt projekt. Detta kallas *progressiv fokusering* (Lundahl & Skärvad 1999, sid. 190).

Jag har själv varit en aktiv del av projektets arbetsgrupp. Projektets konstnärliga ledare, Heidi Lunabba, är beställare av arbetet. Detta gör arbetet till en *självutvärdering*. I självutvärderingar jämfört med utomstående utvärderingar är det lättare att dra nytta av utvärderingens resultat. En självutvärdering anses vara en tankeprocess hellre än ett mekaniskt utförande av utvärderingsverktyg. Utvärderingen ska vara kritisk, dvs. både ta upp styrkor och möjligheter till förbättring. Frågor som pålitlighet, metodisk precision och resultatens trovärdighet och användbarhet är relevanta. (Mäkinen & Uusikylä u.å., sid. 9, 14-15, 21) Jag tar fasta på denna aspekt av självutvärdering — att det är en tankeprocess.

En viktig metod i detta examensarbete är *visualisering*. Eftersom bilder kan representera invecklade koncept och sammanfatta information på sätt som är lätta att se och ta till sig, är de användbara för att

klargöra problem. (Roam 2009, sid. 13) Jag har utvecklat användandet av denna metod i mitt arbete med olika projekt och i detta examensarbete. Visualiseringar beskrivs mer i kapitel 3.3 *Kommunikation och visualiseringar*.

Självutvärderingen och analysen av mitt material sker i den här rapporten. För att kunna göra detta beskriver jag projektets kontext, själva projektet och dess planeringsprocess. Analysen och tolkningen sker i den sammanfattande analysen. Där jämför jag de resultat jag har från vårt konkreta arbete i ungdomsprojektet In i förhållande till projektets kontext.

1.2 Material

Mitt material kan delas in i två kategorier: en som beskriver den kontext som mitt fall befinner sig i och en annan som beskriver själva fallet. Kontexten består dels av samfundskonst och sociokultur samt konstens betydelse för ungdomar, och dels av litteratur som beskriver kulturproducenten, kommunikation och nätverk. För att beskriva det förra använder jag rapporter gjorda inom ramen för samfundskonstprojekt eller om konstnärens förändrade roll.

Ungdomsbarometern 2009 är en viktig källa. Ungdomsbarometern är en serie publikationer som Delegationen för ungdomsärenden ger

ut och som utarbetas i samarbete med Ungdomsforskningsnätverket. Publikationerna redogör för värderingar och attityder hos finländska ungdomar i åldern 15-29 år. År 2009 fokuserade Ungdomsbarometern på konst och kultur. I publikationen finns också gästskribenters kolumner. En av de viktigare för detta arbete är *Taiteesta nuorten itsetuntemuksen lisääjänä ja yhteiskunnan voimavarana* (Konsten som förstärkare av ungdomars självkänneted och som samhällsresurs) av Tuomas Timonen och Heikki Törmi. Timonen och Törmi har varit projektledare och workshopledare för Myrsky-projektet YDIN i Kajana. Myrsky-storsatsningens egen hemsida har också varit en viktig källa.

I framställningen av kulturproducentens roll använder jag mig av nationell och internationell forskning om kulturproducentens roll och kompetenser. En nyckelkälla är Kulturpolitiska forskningsstiftelsen Cupores rapport *Two surveys on availability of education and training for key competencies and skills required for European cultural project management*.

När jag går in på specifika kompetensområden använder jag mig av Informal European Theatre Meetings (IETM) studie *How Networking Works* och Norbert Schmidts diplomarbete *Creative Network Economy: Peer production transferred to the independent cultural field. Case: Produforum* när det kommer till nätverkan, Dan Roams bok

The Back of the Napkin: solving problems and selling ideas with pictures för att berätta om visualisering och dess betydelse inom kommunikation och Frans Johanssons bok *The Medici Effect* för att beskriva mångprofessionellt arbete.

För att redogöra för In-projektet och planeringen använder jag kvalitativa datainsamlingsmetoder. Med hjälp av projektplanen, som också använts som del av ansökan till Suomen Kulttuurirahasto, beskriver jag hur vi vill bygga upp projektet. Vad kommer innehållet att vara? Vem är målgruppen? Hur organiserar vi vårt arbete? etc. Tidtabellen för planeringen och arbetsdagböcker som Lunabba, Wallin och Åkerfelt har fört fungerar som material till beskrivningen av planeringsprocessen. Arbetsdagböckerna har varit ett viktigt verktyg under planeringen och vi har diskuterat dem tillsammans, satt upp egna mål för arbetsdagboken och utvärderat dem. Leena Björkqvist, projektforskare för Produforum och lektor på Yrkeshögskolan Novia, har handlett oss i att hålla arbetsdagbok. Också utvärderingsdiskussionen i slutet av arbetsdagboksskrivandet är data för detta arbete. När jag i kapitel 4 *Samfundskonstprojektet In* och i kapitel 5 *Planeringsprocessen av In* refererar till dessa dokument som jag själv har varit med och skapat hänvisar jag till mig som Wallin för att läsaren lättare ska kunna följa diskussionen. I min analysdel använder jag igen ”vi” för att hänvisa till arbetsgruppen och ”jag” för att hänvisa till mig själv för att synliggöra för läsaren att denna analys är en självutvärdering.

2 Samfundskonst och sociokultur är två sidor av samma mynt

Projektet In skapas i ett naturligt sammanhang. Det hör till en familj bestående av samfundskonstprojekt och sociokulturella projekt riktade till ungdomar. Projektet är alltså både konstnärligt och sociokulturellt. Ungdomen har huvudrollen i projektet. Finansieringen från Suomen Kulttuurirahastos storsatsning Myrsky skapar ett av projektets sammanhang.

2.1 Den konstnärliga processen

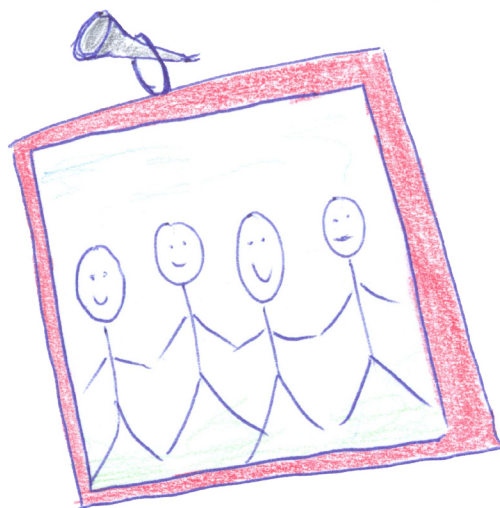
Konstnärligt placeras ungdomsprojektet In i kategorin *samfundskonst*. Samfundskonst definieras som konst som görs på ett samfunds villkor, tillsammans med samfundets medlemmar och riktat till dem själva. Social eller engagerande konst är begrepp som används synonymt med samfundskonst. I samfundskonst definieras konstbegreppet på nytt. Konsten får nytt innehåll, konstnären och konstpedagogen, deltagarna, och publiken får nya roller och konst visas på nya ställen. (Wikipedia-bidragsgivare 2010e; Haapala 1999, sid. 81)

Samfundskonst förverkligas oftast som projekt, evenemang eller workshopar. Konstnären är evenemangets, verkets eller fenomenets

producent eller handledare. Projekten har ofta två liv: det första är samarbetet, en interaktiv händelse som tidsmässigt kan variera från några få stunder tillsammans till samarbete som varar i flera år; det andra är presentationen av handlingen eller processen för en konstpublik. Detta kan ske i form av en utställning eller som en publikation som t.ex. en utställningskatalog, en vetenskaplig artikel, en nätpublikation. (Wikipedia-bidragsgivare 2010e; Haapala 1999, sid. 81)

I samfundskonst är processen att involvera människor minst lika viktig som slutprodukten. Fokus ligger på individens och samfundets utveckling, empowerment och emancipation. Dialog och deltagande är nyckelord. Samfundskonst är situationer som människor stiger in i, och där de tillsammans med konstnären skapar mening. Verksamheten har en klar intension fast slutresultatet inte är förutbestämt, utan öppet och ofta oförutsebart som generellt inom konsten. Samfundskonsten blir en väg där resan blir verket. Förhållandet eller det sociala bandet mellan deltagarna är det mest utmärkande draget som kan ses som verket, om man vill beskriva någon del av samfundskonst som ett konstverk. (Wikipedia-bidragsgivare 2010e; Hiltunen 2007, sid. 1, 5; Haapala 1999, sid. 81) Se figur 2.

Projektets kontext är central. Oftast är konsten offentlig, lättillgänglig och riktad till en specifik publik i en specifik tid. Med offentlig menas i detta sammanhang inte nödvändigtvis att konsten finns på en of-

Figur 2: Samfundskonst fokuserar på den konstnärliga processen där deltagarna, samfundet, skapar mening tillsammans med konstnären.
Bild: Riikka Wallin

fentlig plats så som skulpturer eller minnesmärken finns på allmänna platser. Istället hänvisar man till publiken eller den tilldelade publikrelationen. Konst kan ge grupper som annars inte får plats i samhället en röst, såsom barn, åldringar eller specialgrupper. Då man jobbar med dessa är det speciellt viktigt att ta i beaktande möjligheterna att göra saker på ett annorlunda sätt. *Publikarbete* och *konstpedagogik* som begrepp blir relevanta eftersom många av metoderna som används är gemensamma med samfundskonsten (Cohen-Cruz 2002: Haapala 1999, sid. 82; Hiltunen 2007, sid. 9-10; Wallin 2010b).

Samfundskonst kan ha en politiskt aktiverande aspekt. Fast samfundskonstnären inte framhäver sin aktivistroll eller sina pedagogiska in-

tentioner och fast han eller hon med sin konst främst vill synliggöra olika fenomen i samhället och i omgivningen, har konstnären en inverkan på sina medaktörer. Ofta försöker samfundskonstnären med sin verksamhet också aktivera individer och samfund att ta besittning över sitt eget liv eller att bli medvetna om miljöfrågor. Verksamheten är aktiv och stävar mot en förändring. (Cohen-Cruz 2002; Hiltunen 2007, sid. 10, 11)

Aktiverande konst för samman konstnärer och organisationer med forskning och experter från andra områden än konstvärlden. Kännetecknande för samfundskonstnären är att vara verksam i mångprofessionella samarbetsgrupper där reflektion och forskning är en väsentlig del av verksamheten. (Hiltunen 2007, sid. 11)

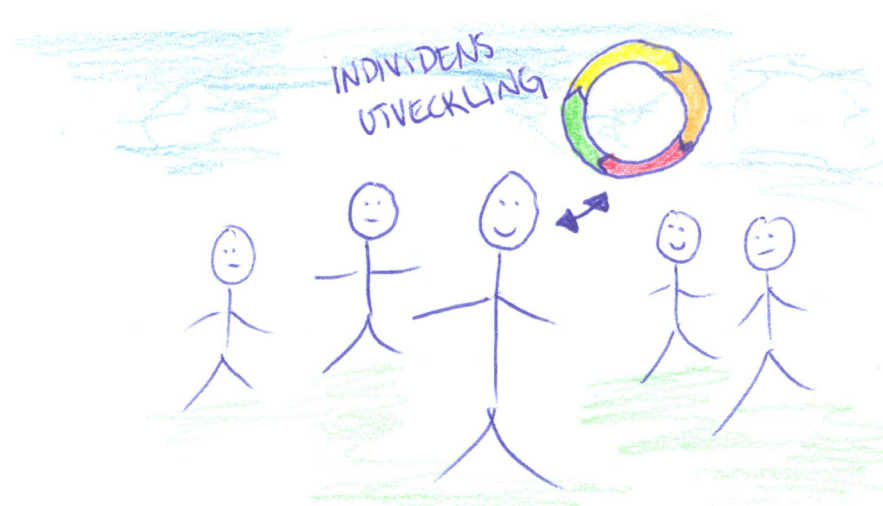
Samfundskonst har betraktats både från konstinstitutionernas och från socialservicens och hälsovårdens synvinkel. Inom konstkritiken har samfundskonst närmast setts som dokumentation, eller så har man sett på konsten utgående från det tekniska förverkligandet (miljökonst, fotografi, installation, performance etc.). De centrala arbetssätten inom samfundskonsten så som förmåga att analysera och organisera, social kompetens, kännedom om samhällsorganisationer och samarbetsförmåga har man inte tagit i beaktande. (Hiltunen 2007, sid. 2; Haapala 1999, sid. 81-82) Hur förhåller sig då begreppet sociokultur till samfundskonst?

2.2 Individens utveckling och konstens betydelse för ungdomar

”Sociokultur innebär samspel och samarbete mellan människor där en sociokulturell individ utvecklar sina grundläggande kognitiva färdigheter, det vill säga sin uppfattning om sig själv och andra människor. Det sociokulturella sammanhanget anses vara av stor betydelse för individens utveckling.” (Wikipedia-bidragsgivare 2010c)

Då man använder begreppet *sociokulturellt projekt* när man diskuterar ett samfundskonstprojekt vill man lyfta fram den sociala aspekten av projektet. Vilken inverkan har deltagandet på människan? Vad lär hon sig om sig själv och samhället runt omkring? Sociokulturellt inspirerande är ett nyckelbegrepp. Se figur 3

Sociokulturellt inspirerande (franskans *animation socioculturelle*) är en del av socialpedagogiken som uppkom i Frankrike efter andra världskriget. Det är verksamhet som strävar efter att förändra attityder – och via det också den sociala verkligheten – genom människors egen aktivitet och deltagande. Det är verksamhet som väcker människors medvetenhet och får dem att agera. Sociokulturellt inspirerande kan förverkligas på många olika sätt. Man kan ordna pedagogisk och kulturell verksamhet, socialt umgänge och andra fritidsaktiviteter eller ge utrymme för konstnärligt uttryck. (Wikipedia-bidragsgivare 2010b)

Figur 3: Sociokultur fokuserar på individens utveckling. Bild: Riikka Wallin

Här hittar vi också samfundskonstnären. Konstnären är den sociokulturella inspiratören.

In-projektet koncentrerar sig på ungdomar, och därför har jag också valt att koncentrera mig på den målgruppen i det här arbetet. I kolumnen *Taiteesta nuorten itsetuntemuksen lisäjäjänä ja yhteiskunnan voimavarana* beskriver Tuomas Timonen och Heikki Törmi sina observationer om vilken inverkan konst har på ungdomar. Timonen och Törmi har jobbat tillsammans med ungdomar i Myrsky-projektet YDIN.

Enligt Timonen & Törmi (2009, sid. 133-7) har arbete med konst mycket bra inverkan på ungdomar. Ungdomar berörs av samma sam-

hållsfenomen som vuxna: ojämlikhet, arbetslöshet, tillväxt av inkomstskillnaden, drogmissbruk, problem med den mentala hälsan osv. Via konstnärligt arbete lär de känna sig själva och acceptera sin egen kropp och de egna känslorna. Ungdomarnas mod i sociala situationer och växelverkan blir bättre. De får behandla de ”stora frågorna i livet”. Vad är livets mening? Vad är rätt och fel? Och varför? Vad skapar mening och lycka? Vad betyder döden?

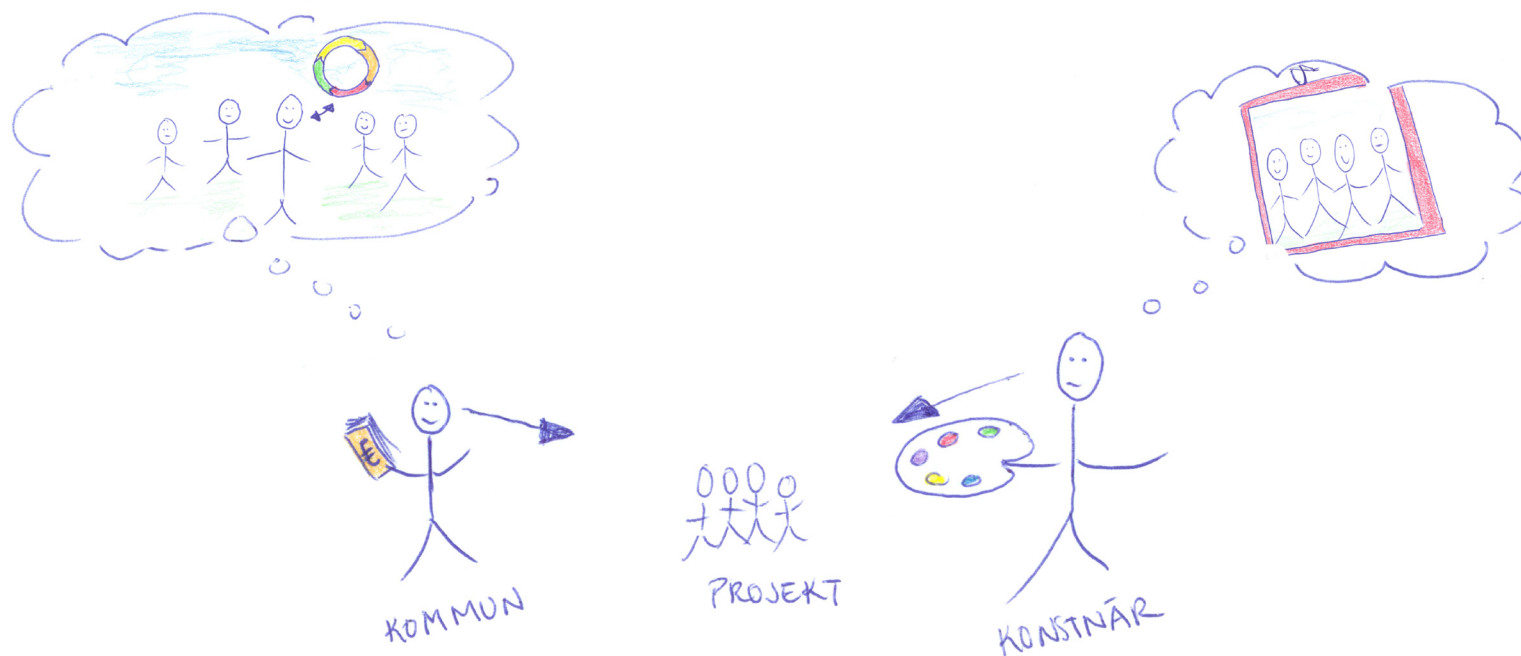
Konstens kraft ligger i dess symboliska uttryck. Ungdomarna kan behandla personliga och känsliga ämnen, men ändå förbli anonyma gentemot sin skola, sin stad eller sina föräldrar. Ämnena behandlas så att de blir fiktion. De får filtera andras ämnen genom sig själva och skapar så förståelse för sig själva, sina tankar och reaktioner samt andra och deras tankesätt. Det är lika viktigt att behandla glädjande som dystra ämnen. (Timonen & Törmi 2009, sid. 33-7)

Konsten förstärker upplevelsen av den egna existensen. När man själv får skapa och blir sedd, hörd och accepterad i denna stund blir upplevelsen av den egna existensen djupare. Författarna refererar till Timonen som betonar utopiernas betydelse inom konsten. Man borde inte bara kritisera det som är fel i samhället utan också i konsten presentera möjliga lösningar och framtidsbilder fast dessa allmänt skulle anses vara möjliga att uppnå. (Timonen & Törmi 2009, sid. 35-36)

Timonen & Törmi (2009, sid. 37) påminner om att konsten ändå inte kan reparera saker som är fel i samhället och att konst inte är samma sak som terapi, eller ens konstterapi. Dessa är saker vi måste komma ihåg när vi talar om samfundskonst eller sociokulturella projekt.

Jag kommer tillbaka till begreppen samfundskonst och sociokultur. Enligt min erfarenhet kan samfundskonst och sociokultur användas för att beskriva samma projekt. Samfundskonst används då man vill poängtera det konstnärliga i projektet. Ofta använder samfundskonstnärerna själva eller pedagoger och andra som har sin rot i konstvärlden detta begrepp. Sociokultur förekommer då man vill poängtera individens utveckling, i politiska sammanhang eller till exempel i kommunernas kommunikation. Se figur 4.

Jag väljer att hädanefter använda uttrycket samfundskonstprojekt när jag beskriver samfundskonst eller sociokulturella projekt, eftersom jag anser att det är viktigt att använda de uttryck som finns på konstfältet och göra dem allmänt kända. Dessutom tycker jag att det är viktigt att lyfta fram den inverkan som konst och kultur har på samhället, men samtidigt vara kritisk mot när konst- eller kulturhandlingar används enbart instrumentellt. Det är dock viktigt att begreppet sociokultur finns med i mitt arbete eftersom det gör dessa projekt mer relevanta för andra samhällssektorer och för statlig och kommunal finansiering.

Figur 4: Konstnären och finansiären ser olika sidor i samma projekt. Bild: Riikka Wallin

3 Kulturproducentens roll i samfundskonst riktad till ungdomar

Kulturproducenten är enligt Köping (2007, sid. 86) och Halonen (2005, sid. 22) som båda har forskat i kulturproducentens kompetenser en generalist. Orit Gadiesh, ordförande för Bain & Company som är ett av de ledande konsultföretagen för strategiarbete i världen, använder i Johansson (2004, sid 74-76) uttrycken *expertgeneralist* eller *expert*

på att vara generalist för att beskriva sig själv och andra som har fått insikt i många olika områden och på det sättet blivit generalister.

Analyser över de områden som kulturproducenten har en inblick i, dvs. producentens nyckelkompetenser har gjorts både för nationellt och internationellt arbete. I internationella projekt är kompetenserna till största del desamma som i nationella projekt. Mitchell m.fl. (2007, sid. 37) delar in nyckelkompetenserna för att arbeta internationella kulturprojekt i fem olika kategorier (se också figur 5):

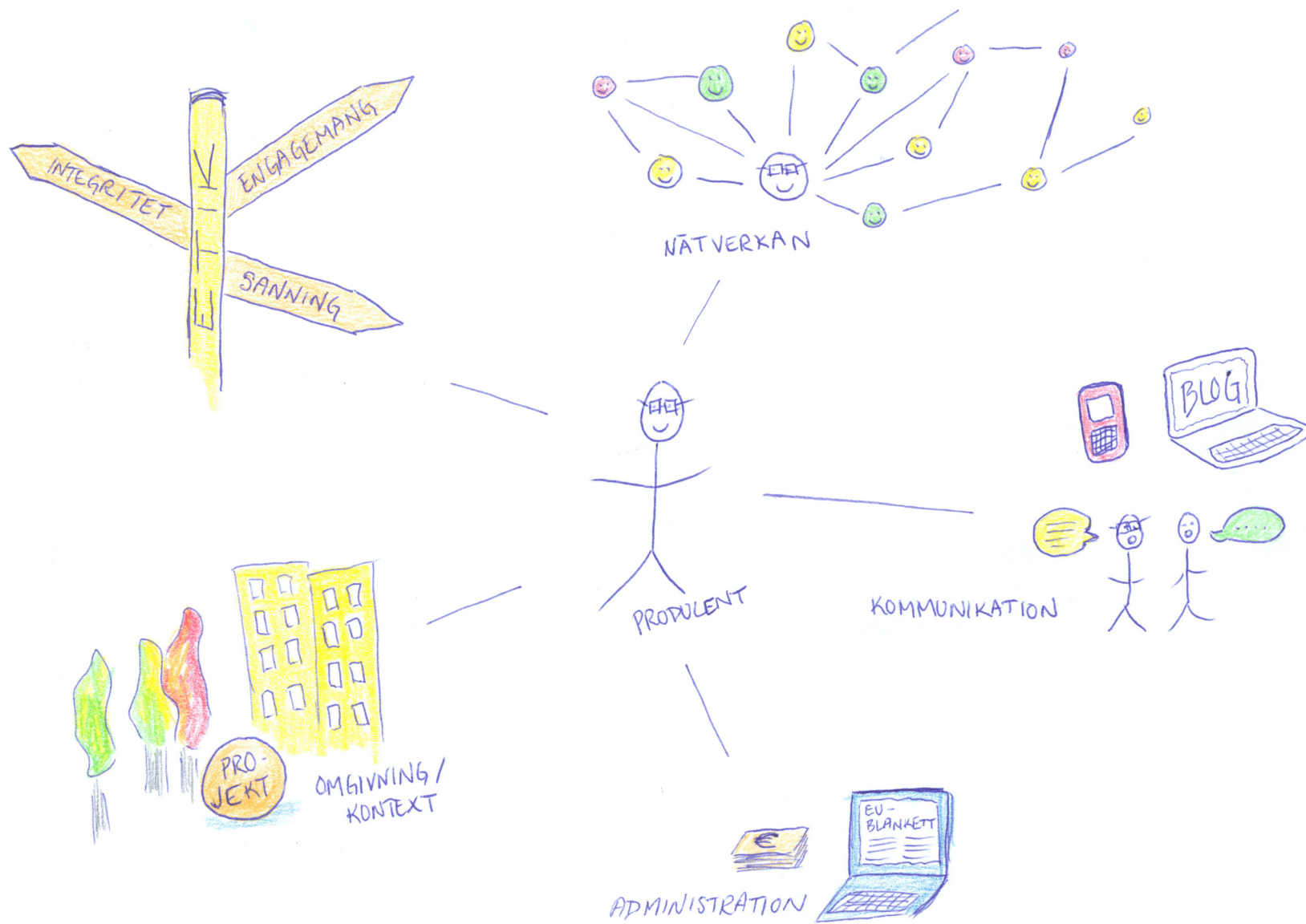
- Kontakter, förmåga att nätverka, kunskap om olika kanaler man kan verka genom.
- Förståelse för kontexten: de rådande politiska, ekonomiska, sociala och kulturella förhållandena. Kunskap om de lokala traditionerna och inblick i vad som sker på fältet.
- Kommunikation: interkulturell kommunikation, färdigheter i ömsesidig kommunikation, språkkunskaper
- Etik: öppenhet för mångfald, respekt, tolerans, hänsyn för kulturella särdrag
- Kunskaper inom projektledning och administration, anskaffning av medel

Här kan man konkret se hur en kulturproducent behöver kunskap om och inblick i många olika områden. Traditionellt har kulturproducenten befunnit sig mellan å ena sidan konst och kultur och å andra sidan ekonomin, men allt mer befinner sig kulturproducenten på gränsen mellan tre olika branscher: kulturen, business och en tredje bransch. Denna tredje bransch kan vara social- eller hälsovården, den nya teknologin, upplevelseindustrin, turismbranschen eller utbildningen. (Halonen 2004, sid. 50) I sociokulturella projekt är denna självklart socialsektorn. Inom social- och hälsovården är speciellt åldringsvården, de utmaningar som finns i ett allt mer mångkulturellt samhälle, barn- och ungdomsarbetet, förhindrandet av marginalisering och framhävandet av kreativitet och innovation områden där producenten hittar sin plats. (Halonen 2004, sid. 50- 53)

3.1 Nätverkets betydelse

Nätverkan lyfts fram av Mitchell m.fl. (2007, sid. 37) som kulturproducentens kompetens nummer ett. Det finns flera professionella nätverk inom kulturfältet. IETM – Informal European Theatre Meeting är ett som har gjort en av de tidigaste studierna på nätverkets och nätverkans betydelse för de enskilda aktörerna. IETM:s studie visar att nätverket fungerar som en plattform för att skapa idéer, medan utvecklingen av konkreta samarbetsprojekt ses som individuella aktörers eller organisationers egna insatser. Då ses IETM som en resurs bland alla andra. De viktigaste följderna av att vara med i nätverket var informations-spridning, knytandet av kontakter, olika möjligheter, arbetsmobilitet och förbättrade individuella färdigheter. (IETM m.fl. 2001, sid. 8, 23-25)

Också Norbert Schmidts undersökning av Produforum visar dessa resultat. Produforum är ett nätverksprojekt för det fria kulturfältet som arbetar på svenska i Finland och finansieras bland annat av Europeiska socialfonden (Produforum u.å.). Förutom de ovan beskrivna följderna av att vara aktiv i nätverket erbjuder Produforum ytterligare en dimension, nämligen den som skapas av ett gemensamt fysiskt arbetsutrymme, där medlemmarna tillsammans skapar en kollegial arbetsgemenskap. Projektet kan också fungera som ett gemensamt språkrör utåt och har större kraft än enskilda aktörer i

Figur 5: Kulturproducentens kärnkompetenser. Bild Riikka Wallin

kommunikationen med medier, finansiärer, politiker osv. (Schmidt 2010, sid. 50-52)

Produforum som fall för att beskriva nätverkans betydelse i In är betydande. Lunabba och Wallin har träffats på nätverkets evenemang, In har skapats och vuxit som ett projekt mycket tack vare nätverket och projektet arbetar från de gemensamma arbetsutrymmena som erbjuds av Produforum.

3.2 Mångprofessionellt arbete

Mångprofessionellt arbete har blivit ett modeord på senaste tiden. När man talar om att arbeta mångprofessionellt blir också begrepp som *interdisciplinär*, *tvärvetenskaplig* och *gräns- eller sektoröverskridande* aktuella. ”Interdisciplinär” och ”tvärvetenskaplig” hänvisar till forskningsverksamhet eller en vetenskaplig gren som involverar kunskaper, metoder, terminologi och expertis från skilda vetenskapsgrenar. Om många olika grenar involveras kan man också tala om *mångvetenskap*. (Wikipedia-bidragsgivare 2010d). Sektoröverskridande är något som används mycket inom det kommunala eller statliga arbetet, men jag väljer att använda ordet mångprofessionell eftersom jag beskriver praktiskt arbete, inte forskning och eftersom detta begrepp är inkluderande jämfört med ord som sektoröverskridande

eller gränsöverskridande. Dessa två fokuserar på gränsen mellan de olika professionerna.

I boken *The Medici Effect* beskrivs hur man i korsningen mellan olika områden, discipliner eller kulturer kan skapa nya enastående idéer genom att kombinera existerande koncept från dessa. Man kan skapa en sådan korsning genom att *diversifiera* enskilda yrken. Ett exempel på detta är kulturproducenten. Den andra möjligheten är att skapa en heterogen arbetsgrupp. (Johansson 2004, sid. 2, 73) I planeringen av In bestod gruppen av en konstnär, en kulturproducent, en dramainstruktör och en forskare/pedagog.

Det är självklart att heterogena arbetsgrupper har en större chans att komma med nya idéer, men Johansson (2004, sid. 79) påpekar att detta inte enbart handlar om att ha många olika yrken representerade utan också mångfald vad gäller kultur, etnicitet, geografi, ålder och kön. Olika synvinklar, sätt att närma sig och sinnesstämningar framträder. Ändå verkar det inte vara vanligt med blandade grupper inom yrkeslivet. Detta beror på människans natur, det som på engelska kallas ”similar attraction effect” och handlar om hur människan dras till likasinnade både i privat- och yrkeslivet. Inom det mångprofessionella arbetet får kulturproducenten en roll som nytänkare och som medlare mellan de olika tanke- och kommunikationssätten, mellan professionerna. (Halonon 2004, sid. 50- 53)

3.3 Kommunikation och visualiseringar

Visualisering och *visuellt tänkande* har varit en viktig del av kommunikationen inom In, och utåt till samarbetspartners och finansiärer. Dan Roam har skrivit boken *The Back of the Napkin: solving problems and selling ideas with pictures* där han beskriver vad visuellt tänkande är och hur man kan använda det i sitt dagliga arbete. Enligt Roam (2009, sid. 3-4) betyder visuellt tänkande att man tar vara på vår naturliga förmåga att se och att se med hjälp av vårt intellekt för att upptäcka annars osynliga idéer, utveckla dem snabbt och intuitivt och sedan dela med oss av dem på ett enkelt sätt.

Eftersom bilder kan representera invecklade koncept och sammanfatta väldiga mängder information på sätt som är lätta att se och ta till sig, är de användbara för att klargöra och lösa alla olika sorters problem, från företagsproblem till personliga utmaningar. I boken poängteras att visuellt tänkande inte är en unik förmåga hos vissa individer och inte heller begränsat till dem som studerat ämnet länge, utan att det hänger ihop med de fysiologiska, neurologiska och biologiska system vi föds med och de intellektuella, fysiska och sociala förmågor som hänger ihop med vår syn och som vi lär oss från barnsben. Dessa är vår förmåga att först titta, sedan se, föreställa oss och visa vad vi ser. (Roam 2009, sid. 13, 28)

Att enbart använda en bild som synliggör ett invecklat koncept är inte effektivt. För att bilden ska vara effektiv måste den som ser på den tas igenom samma process av att titta, se, föreställa sig och visa som den som nu visar bilden har gått igenom då han eller hon skapade bilden. (Roam 2009, sid. 235) Den som presenterar bilden skapar alltså en dialog mellan det visuella och det verbala som sedan leder till djupare förståelse och exempelvis ett underlättat beslutsfattande.

4 Samfundskonstprojektet In

Som tidigare nämnts använder jag mig främst av In:s projektplan för att beskriva projektet. Konstnären Heidi Lunabba och jag har tillsammans skapat planen. Om inget annat nämns är det den texten jag refererar till i kapitel 4.

In är ett tredelat ungdomsprojekt som är planerat att genomföras i Helsingfors 2010-2012. Projektet riktar sig främst till minoritetsungdomar. I projektet undersöker ungdomsgrupperna identitet, könsroller och representation i det offentliga rummet. De utforskar utanförskap och gemenskap utgående från ett intersektionellt perspektiv. Intersektionalitet ställer frågor om hur makt och ojämlikhet vävs in i uppfattningen om identitetskategorier som kön/genus, sexualitet, ålder, klass, funktionsduglighet och etnicitet (Wikipedia-bidragsgivare 2010a).

Ungdomarna får jobba utgående från sin egen identitet och hur de vill synas och påverka i det offentliga rummet. In är ett tvåspråkigt projekt. Projektnamnet In är ett personnamn som används av både män och kvinnor och samtidigt för det tankarna till ord som svenskans ”inkludera” och finskans ”innostua” (bli inspirerad, bli intresserad).

I projektet ingår tre delprojekt. Kärngrupper på ca 15 ungdomar, bestående av rörelsehindrade ungdomar, ungdomar som hör till sexuella eller könsminoriteter samt en normbrytande tjejgrupp, fördjupar sig under två terminer i projektets ämne och skapar en konstnärlig slutprodukt i det offentliga rummet i Helsingfors. Under projekttiden syns processen i form av en blogg på projekthemsidan. Slutprodukten kunde till exempel vara stora ljusstavlor som till det visuella liknar reklambilder men där budskapet blir ungdomarnas eget.

Parallellt med kärngruppernas projekt ordnas kortare så kallade massworkshops för heterogena ungdomsgrupper, t.ex. skolklasser. I massworkshoparna jobbar ungdomarna med samma teman som kärngrupperna men under en kortare period. Ungdomarna skapar en konstnärlig produkt i mindre skala. De blir en del av projektet och samtidigt en naturlig publik till det som kärngrupperna skapar. Med workshoparna skapas ett möte mellan kärngrupperna och en större mängd ungdomar. Massworkshoparnas arbeten syns i första hand i form av en blogg på projekthemsidan. Där skapar de en dialog med kärngruppernas projekt.

Dessutom kommer projektet i kontakt med ungdomar via presentationer av projektet på skolor och ungdomsgårdar samt olika former av deltagande konst som riktar sig både till ungdomar och till andra åldersgrupper. I och med att ungdomarnas verk syns i det offentliga rummet når vi alla de människor i olika åldrar som rör sig i staden.

I slutet av projektet knyts alla projektets delar ihop i en utställning och ett seminarium och skapar därmed en plattform från vilken metoder och idéer från projektet kan leva vidare. Projektet är en uppföljning till Heidi Lunabbas tidigare lyckade ungdomsprojekt Flickornas Slott samt en del av en större helhet tillsammans med fotokonstprojektet Tvillingar.

Planeringen av projektet skedde under våren 2010 och ledde till finansiering från Suomen Kulttuurirahastos storsatsning Myrsky för augusti-december 2010. Myrsky-storsatsningen finns till för att erbjuda ungdomar i 13-17 års ålder meningsfulla aktiviteter inom konst och kultur. Med storsatsningen vill man förebygga marginalisering och därför ligger fokus på ungdomar som löper risk för detta. (Suomen kulttuurirahasto u.å. a)

4.1 Målgruppen

Projektets tre kärngrupper kommer att bestå av rörelsehindrade ungdomar, homo-, bi- och transungdomar (hbt-ungdomar) och en tjejgrupp bestående av normbrytande flickor. Personer i dessa grupper känner ofta utanförskap. I det offentliga rummet presenteras en hbt-person enbart som en hbt-person och en rörelsehindrad enbart som rörelsehindrad, tjejer visas som stereotyp kvinnliga. In-ungdomarna får chansen att visa också andra sidor av sig själva i det offentliga rummet och projektet fungerar som empowerment för ungdomarna. Det finns ytterst lite verksamhet som riktar sig speciellt till dessa ungdomsgrupper, och inte heller andra Myrsky-projekt i huvudstadsregionen koncentrerar sig inte heller på just dem.

Vi har valt att jobba med handikappade ungdomar utgående från mode, eftersom det är en bra inkörsport till ett genusmedvetet tänkande. Dessutom förekommer inte människor med synliga handikapp i modebilder fast de har lika stor rätt att intressera sig för kroppen, utseende och mode. Det handlar alltså om att ta över sådana områden där man i det nuvarande samhället inte har synlighet.

I vårt arbete tillsammans med homo-, bi- och transungdomar tar vi avstamp i människorelationer eftersom hbt-ungdomars kärleksrelationer är deras största olikhet i förhållande till omvärlden. Den verksamhet

som nu riktar sig till homo-, bi- och transungdomar i Helsingforsregionen är närmast de öppna informella ungdomskvällar som ordnas av Helsingforsregionens Seta samt stödfunktioner via HeSeta, Transtukupiste, etc. Kulturverksamhet som riktar sig specifik till hbt-ungdomar finns inte. In-projektet ger ungdomarna möjlighet att via konsten under en längre tid fundera kring sin identitet i en trygg omgivning.

Verksamhet för tjejer finns det mycket av, men vi har valt att koncentrera oss på normbrytande flickor – sådana som ibland också kallas pojkflickor – eftersom uppväxten för dem kan vara svår. Att vara pojkflicka är okej, till och med lite coolt när man är barn, men när man blir ungdom väntas man växa upp och bli kvinnlig enligt rådande normer. Att få vara pojkflicka i tonåren kan alltså anses vara en utopi och därför har vi valt att bygga eller iscensätta utopier med dessa flickor.

4.2 Arbetsgruppen

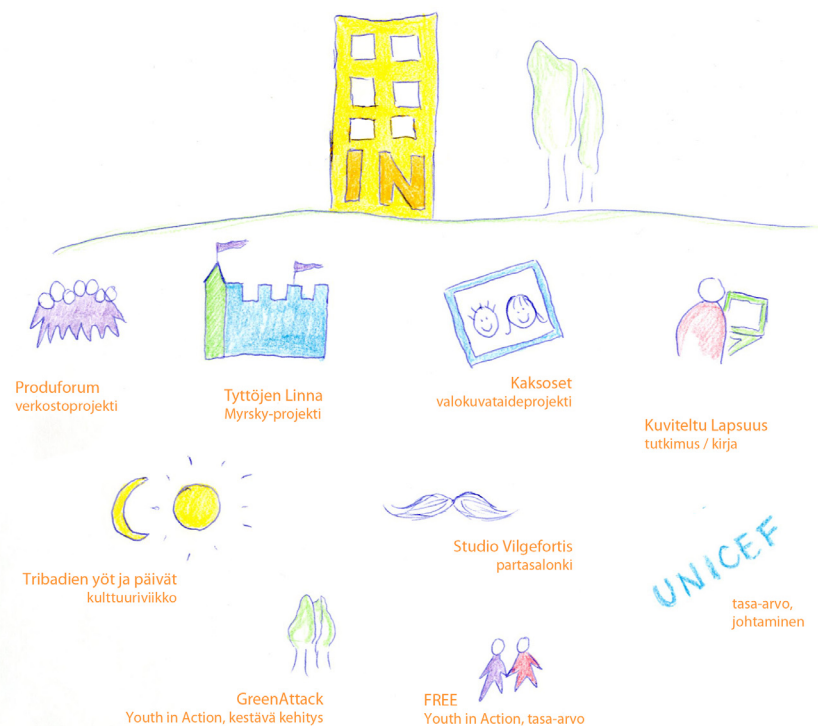
Ansvariga för projektet är bildkonstnär Heidi Lunabba (som fungerar som konstnärlig ledare) och producent Riikka Wallin. Heidi Lunabba undersöker i sitt konstnärskap kommunikation på allmänna platser och identitetsfrågor ur ett queerperspektiv. Hennes arbetssätt är till största delen projekt som kunde definieras som samfundskonst eller som har en klar koppling till allmänna platser och erbjuder en aspekt

av deltagande. Kulturpolitiskt jobbar hon också inom bland annat Produforum för att utveckla modeller för samarbete mellan konstnärer, kulturproducenter och ekonomer med syftet att skapa projekt som är ekonomiskt hållbara och som lättare hittar en publik.

Riikka Wallin har i sina kulturproducentstudier fokuserat på kulturproducenten som pedagog och som medarbetare i pedagogiska och sociokulturella projekt. Hon har undersökt detta bl.a. i en kulturpolitisk artikel *Konstpedagogikens roll i kulturproducentens arbete*. Wallin är fast aktör i Produforum och jobbar bland annat där för hållbara arbetsförhållanden för aktörer inom kulturfältet. Sociokulturellt har Wallin jobbat för att i Finland lyfta fram lesbisk-, bi- och transkonst och -kultur samt konstnärer och artister som hör till minoriteterna. I arbete med ungdomar har hon jobbat med teman som hållbar utveckling och jämlikhet. Se figur 6.

Arbetet med ungdomarna kommer främst att ledas av Lunabba tillsammans med en annan konstnär, en pedagog eller en socialarbetare. Denna person varierar från ett delprojekt till ett annat. Dessutom kommer Wallin att jobba med ungdomarna när det handlar om produktionssidan av projektet. Sakkunniga workshopledare kommer att anlitas för punktinsatser. Eftersom projektet inte byggs upp inom ramarna för en existerande institution eller organisation behöver verksamheten inte anpassas till existerande verksamhet, utan projektet kan utvecklas fristående för att uppnå resultat på bästa möjliga sätt.

In lepää työryhmän aiempien projektien päällä

Figur 6: Denna bild användes i finansieringsansökan till Suomen Kulttuurirahastos Myrsky-satsning för att visualisera hur Lunabbas och Wallins tidigare erfarenheter stöder In. Bild: Riikka Wallin

4.3 Samarbetspartners

In har redan nu ett naturligt sammanhang där det skapas. Offentliga och privata organisationer och projekt är redan med i eller har visat stort intresse för projektet. Redan från idéstadiet har Produforum och Yrkehögskolan Novia (kulturproducentskap) varit involverade bland annat via Riikka Wallins examensarbete och Leena Björkqvists forskning. Teatergruppen Blaue Frau har först varit med i Tvillingarprojektet och kommer att involveras också i In. Helsingfors kulturcentral är väldigt positivt inställda till projektet och är intresserade av att ta in det i sina kulturkurser. Dessutom är Finlands Fotokonstmuseum en naturlig samarbetspartner för ungdomsprojektet, eftersom Lunabba kommer att ha Tvillingar-utställningen på museet under projektiden.

Samarbetet med offentliga och privata instanser som dessa är viktigt, eftersom Myrsky-storsatsningen är ämnad för att implementera den här sortens verksamhet i samhällets kontinuerliga verksamhet. (Suomen Kulttuurirahasto b)

4.4 In är med i en projektfamilj

Samfundskonstprojektet In ingår i en familj med projekten Flickornas Slott, Tvillingar och *Kuviteltu Lapsuus*. *Näkökulmia lapsuuteen vi-*

sualisoituneessa kultuskulttuurissa. Flickornas Slott är Heidi Lunabbas tidigare Myrsky-projekt som byggdes på Ramsholmen i Ekenäs sommaren 2009. Slottet var en ett helhetskonstverk, en tillfällig byggnad till stora delar gjord av återvinningsmaterial. Det fungerade som installation, utställningsutrymme, café och plattform för olika händelser. Slottet byggdes av en grupp flickor i 16 års ålder. (Flickornas Slott 2009)

Tvillingar i sin tur är en fotoserie där Lunabba fotograferar barn i åldern 1-12 år. Grundidén är att fotografera varje barn som ett tvillingpar, så att samma barn fotograferas både som flicka och pojke. Idén bygger på att det ofta är främst via visuella symboler, frisyr och kläder, snarare än barnets utseende som man bildar sig en uppfattning om ett okänt barns kön. Lunabba leker med barnmodebildernas visuella språk och med hur barnen ”förvuxnas” i modebilderna. I förverkligandet av projektet kommer hon att jobba med helt vanliga barn istället för barnmodeller. Se figur 7.

Fotograferingarna byggs upp så att barnen först får vara med om en workshop där de leker med könsroller, lär känna fotografen och får prova på att posera och bli fotograferade (se figur 8) Vissa barn fotograferas på nytt i miljö. Workshoparna ordnas i samarbete med Blaue Frau och är ett utvecklingsarbete inför ungdomsprojektet även om målgruppen i dem är yngre.

Ovan figur 7: Bilderna i Tvillingar visar hur vi med visuella symboler skapar oss en uppfattning om ett okänt barns kön. Bild: Heidi Lunabba. Till höger figur 8 och 9: I Tvillingworkshoparna får barn leka med könsroller. Bild: Vikanda Nurmi

Bildserien är ett fristående verk som produceras med utgångspunkt i det material av barnmodebilder från tidningen Vouge Bambini som Annamari Vänskä analyserar i sin bok *Kuviteltu Lapsuus. Näkökulmia lapsuuteen visualisoituneessa kultuskulttuurissa*. Bilderna publiceras i boken och visas som utställning i Finlands fotografiska museum under våren 2011.

4.5 Dokumentering, utvärdering, forskning

Projektet kommer att dokumenteras på dess hemsida. Ungdomarna för själva en projektdagbok i form av en blogg. Dessutom samlar hemsidan material från alla olika delar av projektet till ett och samma ställe. Lunabba och Wallin skriver arbetsdagbok under hela projektets tid.

Detta examensarbete är en självutvärdering av projektet. Det är en mellanrapport som görs för att kunna utveckla projektet under projektets gång. I slutet av projektet görs en utvärderingsrapport till Suomen Kulttuurirahasto.

Dessutom forskar Leena Björkqvist, projektforskare för Produforum och lektor på Yrkeshögskolan Novia, i projektet. Enligt Björkqvist (personlig kommunikation, 3.2.2010) är arbetet en del av utvärderingen av kulturnätverket Produforums sektoröverskridande samarbeten

samt Björkqvists pedagogiska forskning. På längre sikt kan projektets arbetsmodell med utomstående handledning och arbetsdagböcker vidareutvecklas till ett innovativt utbildningskoncept. Erfarenheterna används också i utvecklingen av Produforums kompetenshögjande verksamhet och i utvecklingen av kulturproducentutbildningen på Yrkeshögskolan Novia.

5 Planeringsprocessen av In

Planeringen av samfundskonstprojektet In skedde under våren 2010. För att beskriva denna process använder jag arbetsdagböcker som arbetsgruppens medlemmar förde februari-juni 2010 och det utvärderingssamtal som fördes i slutet av processen.

Arbetsgruppen bestod av konstnär Heidi Lunabba och Riikka Wallin. Wallin arbetade med projektet under februari-maj 2010 som en del av sin arbetspraktik för Yrkeshögskolan Novia. Dramainstruktör Hanna Åkerfält, dramaturg med ansvar för publikarbete på Svenska Teatern, fungerade som Riikka Wallins praktikhandledare och var därför med i processen. Leena Björkqvist, lektor vid utbildningsprogrammet för kulturproducentkap och projektforskare i det riksomfattande Produforumprojektet, forskade i det sektoröverskridande arbetet och speciellt i arbetsdagboken som metod för lärande. Under processen fick

hon enligt Lunabba (personlig kommunikation 7.6.2010) också en roll som projekthandledare.

Med planeringsprocess menar jag i det här sammanhanget det som Mäkinen & Uusikylä (u.å., sid. 44) kallar förplanering. I det skedet av projektet är det viktigaste att göra upp en bra projektplan. Vilket problem svarar vi på med vårt projekt? Kommer problemet också att finnas i framtiden? Det handlar om en analys av verksamhetsomgivningen. I planeringsprocessen av In ingick följande delar: framställning av projektplan och budget, ansökan till Suomen Kulttuurirahastos Myrsky-storsatsning, förhandlingar med potentiella samarbetspartners samt planering och genomförande av så kallade testworkshops (Lunabba & Wallin 2010).

5.1 Arbetsfördelningen och planeringens betydelse

Produktionsmässigt är In-projektet större än vad Lunabbas tidigare Myrsky-projekt Flickornas Slott var. Därför var utvecklingen av den sidan av projektet viktig. Enligt Lunabba behöver en producent vara med i projektet från början. Då är denna insatt i och bunden till projektet, och konstnären kan fokusera på det konstnärliga innehållet samt arbetet med ungdomarna. Tidigare har Lunabba fungerat som arbetsledare, men i In bestämde Wallin och Lunabba att de är jämbördiga, de

delar på ansvaret. Wallin har ansvar för produktionsdelen och Lunabba för det konstnärliga, men arbetet går framåt som en dialog. På det här sättet är det inte heller bara en person som har ansvar för att föra projektet framåt, utan man sporrar varandra helt naturligt. (Lunabba 2010, 8.3, 17.2; Lunabba & Wallin 2010; Wallin 2010a, 5.2)

Denna arbetsfördelning innebar att Wallin stod för att konkret sätta projektplanen och budgeten till pappers samt att förverkliga visualiseringen som fungerade som stöd för projektplanen och ansöknings-texten. Stommen som Wallin hade gjort fungerade bra för att förbättra och precisera projektet och planen. Arbetet med tidsplanering och ansöknings-texter hjälpte också i utvecklingen av projektets innehåll, det konstnärliga arbetet, arbetsmetoder osv. (Lunabba 2010, 17.3; Wallin 2010a, 19.2, 24.2)

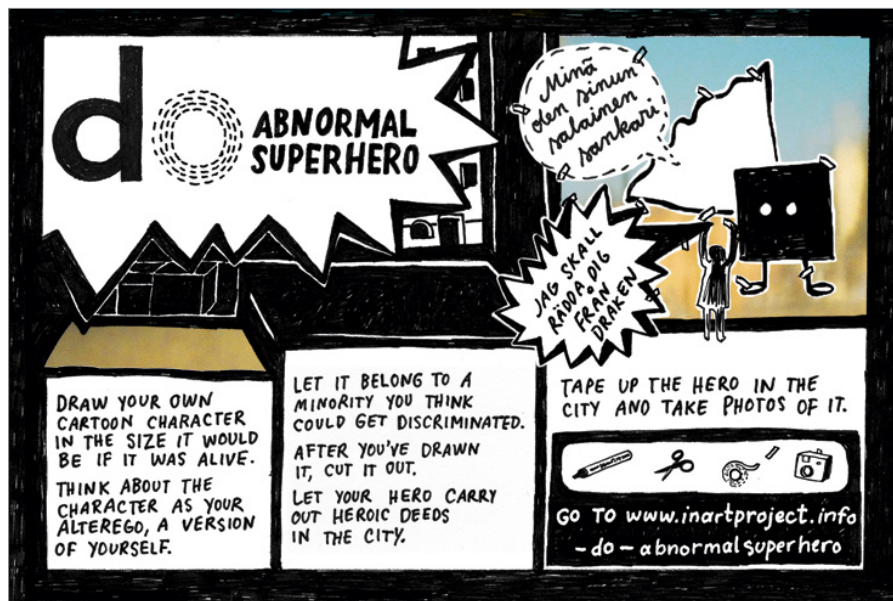
En av de stora produktionsmässiga lärdomarna från Flickornas Slott var att man borde planera projektet bättre innan arbetet med ungdomarna börjar. På det sättet kan man fokusera på ungdomarna när det är aktuellt. Dessutom krävs detta för att man ska kunna göra en realistisk budget som håller för ett långvarigt projekt. Därför gjordes en ansökan för finansiering för projektets planeringsfas, mars-augusti 2010. I denna ansökan ingick mer arbete kring samarbetspartners, testworkshops och planering samt förverkligande av projektets grafiska profil. (Lunabba & Wallin 2010)

Medan Suomen Kulttuurirahasto behandlade denna ansökan fick Lunabba information om att Myrsky-finansiering inte får användas för planering av projekt utan att den är enbart menad för konkret arbete med ungdomarna. Ansökan måste alltså revideras. Den nya budgeten gällde för de första fem månaderna av arbetet med ungdomarna, augusti-december 2010. Det positiva var att vi fick veta att den potentiella finansören gillade vårt projekt. (Wallin 2010a, 4.5)

Fast det inte fanns finansiering av planering och utförande av testworkshops från Suomen Kulttuurirahastos Myrsky-storsatsning under våren 2010, kunde vi genomföra en testworkshop på Vasa Övningskola (se figur 9). Lunabba testade ett upplägg kring hur man behandlar minoriteter med hjälp av seriefigurer och kunde konkret utveckla både förarbetet, där temat behandlades via olika övningar, filmklipp och diskussion, och själva uppgiften. Detta utformades till uppgiften Abnormal Superhero som förverkligats med flera grupper under hösten 2010. Resultatet från de olika workshoparna finns tillgängligt på projektets hemsida, www.inartproject.info. (Lunabba 2010, 10.3; In 2010)

Ovan och upp till höger figur 10 och 11: Konkret workshoparbete för att utveckla innehåll och arbetssätt inom In. Bild: Heidi Lunabba

Figur 12: Abnormal Superhero-uppgiftskort. Grafik: Hanna Siira

5.3 Nätverkan och Produforums roll i projektet

Via olika evenemang eller andra projekt som projektgruppen var involverade i samlades en bred skala samarbetspartners, eller potentiella sådana, för att delta i samfundskonstprojektet In på olika sätt. Som exempel kan nämnas Blaue Frau som var med i Tvillingworkshoparna och Tyttöjen Talo som vi bekantade oss med under seminariet *10 vuotta sukupuolisensitiivistä tyttötyötä* (10 år av könssensitivt flickarbete) som är blir aktuell som samarbetspart i ett senare skede av projektet. (Lunabba 2010, 3.3; Wallin 2010a, 17.2)

Produforum och de kontakter arbetsgruppen skapat genom att vara aktiv i nätverket har också varit betydande för att In-projektet kunnat startas och för projektgruppens verksamhet. Arbetsplatsen på Kulturfabriken Korjaamo, som erbjuds av Produforum, har varit central. Arbetsgruppen har kunnat be om input från andra som inte direkt varit involverade i projektet (Wallin 2010a, 3.2). Också kommunikationen i projektgruppen, mellan Wallin och Lunabba, har enligt dem själva (personlig kommunikation 6.7.2010) fungerat bra eftersom de träffades på samma arbetsplats flera gånger i veckan. När arbetsgruppen blir större och alla inte har samma arbetsplats bör man enligt Wallin (personlig kommunikation 7.6.2010) fundera mer på kommunikationen.

Projekthandledningen som Björkqvist gav var möjlig tack vare Produforum. Enligt Björkqvist (personlig kommunikation 7.6.2010) är verksamhetskulturen inom Produforum sådan att man kan ställa frågor och komma med förslag om att handleda ett projekt, om man blir intresserad av det, eftersom man känner varandra bra. Man är kollegor fast man inte jobbar för samma organisation. Denna form av projekthandledning där någon följer med ett projekt under en längre tid är något som Lunabba (personlig kommunikation 7.6.2010) sökt tidigare och saknat efter att hon blivit utexaminerad från Konstskolan i Nykarleby. Enligt henne har det varit bra att man kunnat få svar på konkreta frågor via Produforum, men det borde också finnas en verksamhet som följer ett projekt under en längre tid. Lunabba och Björkqvist håller med om att dynamiken fungerade eftersom alla fick ut det de ville av samarbetet. Björkqvist påpekar också att det är så det fungerar när man arbetar i lösa nätverk: man är aktiv för att man genom sitt arbete i dessa lösa nätverk skapar mervärde i de egna projekten, det egna arbetet.

5.4 Mångprofessionellt arbete

När arbetet för samfundskonstprojektet In började träffades Björkqvist, Lunabba, Wallin och Åkerfelt. De gick igenom sina olika roller i projektet, vad var och en hade för målsättningar med projektet och

det egna arbetet i det, samt hur de kan lära sig av varandra. (Lunabba 2010, 4.2) Arbetet har fungerat bra eftersom alla har varit nyfikna på att jobba tillsammans och prova det här nya arbetssättet. Samtidigt har alla haft egna agendor som också motiverat dem till att vara aktiva i projektet. (Wallin 2010a, 7.6)

Att ha någon med i planeringsprocessen som kom utifrån och inte var direkt involverad i projektet var bra. Att Åkerfelt kunde lyfta fram viktiga frågor som Lunabba och Wallin inte observerat eftersom de varit så involverade i arbetet hade en klargörande effekt. (Wallin 2010a, 19.2; Lunabba 2010, 19.2) Att Åkerfelt har en annan bakgrund och jobbar på ett annat fält kunde enligt Björkqvist (personlig kommunikation 7.6.2010) öppna upp för andra synvinklar. Hon blev inplockad i projektet eftersom hon hade en viss kompetens inom pedagogik och publikarbete.

Åkerfelt (2010, 19.2, 1.3, 11.3) kände sig inte som en skapande del av arbetsgruppen, men det var inte heller hennes tänkta roll. Hon fokuserade på att lyssna, ta in och förstå Lunabbas och Wallins planer och kom med konkreta frågor från ett pedagogiskt perspektiv. Vad ska deltagarna få ut av projektet? Hur motsvarar det verkliga innehållet de förväntningar som skapas hos deltagaren via kommunikationen av projektet? Enligt Björkqvist (personlig kommunikation 7.6.2010) är en av de aspekter som går att överföra från teaterfältet till bildkonsten

Figur 13: Producenten kommunicerar med olika parter och översätter mellan dem. Bild: Riikka Wallin

och samtidskonsten tankar kring målgrupper. Det är där det mångprofessionella arbetet blir relevant och intressant.

Både Åkerfelt och Björkqvist har varit viktiga resurser i utvecklingen av In. Åkerfelt var närvarande i konkreta planeringssituationer och gav feedback, ställde relevanta frågor och inverkade på det sättet genast på utformningen av projektet och enskilda workshopar. Björkqvist gav i sin tur konkret feedback på projektplanen och uppmuntrade till användningen av bilder (Wallin 2010a, 7.6; personlig kommunikation med Björkqvist 7.6.2010). Bland annat Lunabba har tack vare gemensamma möten kommit framåt i sina tankar kring projektet och fått konkreta bra idéer för projektet medan Åkerfelt har fått en inblick i en konstform som tidigare varit väldigt okänd för henne. (Lunabba 2010, 4.2; Åkerfelt personlig kommunikation 7.6.2010)

Åkerfelt (2010, 5.2) konstaterade att det är viktigt att kunna formulera sitt eget kunnande och den passiva kunskap man besitter när man arbetar i mångprofessionella arbetsgrupper. Kommunikation har också stått i fokus för Wallin när hon arbetat i den här gruppen. Är projektet ett konstprojekt eller ett sociokulturellt projekt? Lunabba ser In som sin egen konst medan Björkqvist klassade projektet som sociokultur. Wallin valde att börja använda uttrycken parallellt för att lyfta fram båda begreppen och därmed också visa projektets bredd. Samfundskonst som begrepp innehåller båda aspekterna, men används inte så

mycket på svenska. Finskans och engelskans motsvarigheter *yhteisötaide* och *community art* är vanligare. Senare har Wallin aktivt börjat lyfta fram samfundskonstbegreppet och enbart använda detta. Ett av mervärdena med att ha en mångprofessionell arbetsgrupp är att man ser projektet ur olika synvinklar och kan lyfta fram olika karaktärsdrag i det. Producentens roll är att lyfta fram karaktärsdrag i projektet som är relevanta i kommunikationen med olika målgrupper (se figur 10). Producenten fungerar alltså som en sorts översättare mellan olika yrkesgrupper. (Wallin 2010a, 14.3)

5.5 Kommunikation och visualisering

Visualiseringar användes för att kommunicera om In och dess förhållande till andra projekt. Wallin märkte hur det hjälpte henne både i muntliga och i skriftliga presentationer och vill därför utveckla sin kunskap på området och fortsätta använda dem i In-projektet. (Wallin 2010a, 16.2, 18.3) Bland annat använde Wallin figur 1 (se sid. 3) för att beskriva projektet under sin praktik, i examensarbetspresentationer och på olika evenemang som *To Culture With Love. Management i Brno*, Tjeckien 10–14.2.2010.

Det har varit viktigt för Wallin att bli sporrad i att använda sig av bilder. Fast hon ofta arbetar visuellt och inser vikten av att använda

bilder, effekten och det beskrivandet värdet de har, känns det inte naturligt att göra det. Det är lättare att ta till ord. Att producera text kommer naturligare. (Wallin 2010a, 7.6)

Tankekartan var ett verktyg som användes för att visualisera alla Lunabbas olika projekt, egna projekt och sådana som hon medverkar i (se figur 11). Lunabba (2010, 1.3, 3.3, 4.3) tyckte först att det kändes jobbigt att göra tankekartan för att den inte fungerade visuellt eller logiskt, men var sist och slutligen nöjd med slutresultatet och processen. Tankekartan hjälpte också Wallin att få en överskådlig bild av Lunabbas arbete och hur de olika projekten stöder In. Denna tankekarta och Wallins motsvarande utvecklades senare till figur 6 (se sid. 17) som användes för att synliggöra vilka av Lunabbas och Wallins pågående projekt och tidigare erfarenheter som stöder In.

6 Sammanfattande analys

Producenten är viktig inom samfundskonsten, i det här fallet mera specifikt inom samfundskonst som är riktad till ungdomar, är en utav slutsatserna i mitt arbete. Producenten ger ett mervärde till projektet. Om man ser på In-projektet kan man lyfta fram några relevanta aspekter som har med producentens inverkan på projektet att göra: producenten som kommunikatör, producentens roll i det konkreta pro-

jektarbetet, projektet leds av ett team istället för en ensam konstnär eller pedagog osv.

Producenten är kommunikatören i ett projekt. Han eller hon har kunskap om omgivningen som projektet befinner sig i, dess kontext och kan också dra paralleller till andra delar av kulturfältet eller andra sektorer i samhället. I det här arbetet har jag som producent konkret beskrivit i vilken specifik omgivning In-projektet finns. Jag har pekat på de karaktärsdrag som är kännetecknande för projektet och visat vilka begrepp som används för att beskriva liknande projekt och av vem dessa begrepp används. Denna kunskap är central för att kunna kommunicera om projektet med olika samhällsaktörer. Detta kan handla om allt från andra konstnärer, konst- och kulturorganisationer som är potentiella samarbetspartners till organisationer som fokuserar på den sociala aspekten, människorättsorganisationer eller dylikt. Det handlar också om olika sorters finansiärer från privata fonder och företagssponsorer till offentliga instanser som stat och stad. Kulturproducenten är den som har kunskap om vilka egenskaper i ett projekt som bör lyftas fram i kommunikationen med dessa.

Jag har i detta arbete valt att lyfta fram samfundskonst som begrepp och jag har också börjat använda det aktivt när jag presenterar projektet för att göra detta relativt okända begrepp vanligare. Samtidigt har jag i min kommunikation pekat på att den sociokulturella aspekten

finns starkt inom samfundskonsten. Med det vill jag att människor som inte är vana vid begreppet kan känna igen det, och att fler personer ska veta vad innehållet och värderingarna i ett projekt är, om en konstnär presenterar sitt arbete som samfundskonst. Som jag tidigare påpekat i min inledning har de flesta samfundskonstprojekten ingen producent, utan leds av en ensam konstnär eller konstpedagog. Så länge det inte finns finansiering för producenter inom samfundskonsten, är det viktigt att de som är aktiva inom fältet använder och lyfter fram konstnärernas begrepp, så att deras kommunikation med olika samhällsaktörer blir lättare.

Visualisering är ett kommunikationsverktyg som jag personligen har bekantat mig med under mina studiers gång och jag har börjat använda det aktivt både inom studierna och i de projekt jag jobbar i. Det har underlättat kommunikationen om In-projektet betydligt. Projektet är stort och består av många delar. När jag har berättat om det har jag med hjälp av bilder, har kunnat beskriva hela helheten och sedan har jag kunnat gå in mer specifikt på någon enskild del av projektet. Till exempel under examensarbetspresentationer har jag fått bra feedback efter som jag använt bilder. Det har öppnat projektet för publiken. Bilder borde alltså definitivt användas mer i vår kommunikation överlag. I det här sammanhanget menar jag inte bara bilder på konstverk, dokumentationsbilder från workshopar eller evenemang, utan också specifika bilder som används för att visualisera eller förklara projekt-

strukturer, åskådliggöra innehåll eller kompetenser osv. Dessa bilder skapas särskilt för detta ändamål.

Alla dessa ovan nämnda poänger har med kulturproducenten som kommunikatör att göra. Det är en av producentens kärnkompetenser, vilket också tydligt har framkommit i detta arbete. Den andra kompetensen som jag vill lyfta fram är administrationen. Eftersom producenten har administrativ kunskap och får ansvar för det området, får konstnären koncentrera sig på det konstnärliga arbetet, på arbetet med ungdomarna. Detta har att göra med producentens konkreta arbete i projektet och samspelet mellan konstnär/konstpedagog och producent. Många samfundskonstprojekt kunde till exempel också nå ut till en större publik, men eftersom konstnären eller pedagogen ofta ensamma har ansvaret för hela projektet, finns det inte kunskap om hur man når publiken eller tillräckligt med tid för att göra det arbetet. Ett annat exempel är koordinering och kontakten till olika samarbetspartners. När det finns en producent som har dessa som sina arbetsuppgifter kan konstnären sätta mer av sin arbetstid på innehållet i projektet. När en konstnär och en producent arbetar tillsammans bildas ett team kring projektet. Både konstnären och producenten får direkt feedback på sitt arbete och kan på det sättet utveckla projektet och göra det bättre.

Dessutom är utomstående feedback, kommentarer och frågor viktiga för utvecklandet av ett projekt. I vårt fall har Produforum möjliggjort

detta. Utan Produforum hade vår mångprofessionella arbetsgrupp inte bildats. Hanna Åkerfelts och Leena Björkqvists handledning har varit viktig i utformningen av In och arbetet med projektplanen. De erfarenheter som vi i arbetsgruppen har av att jobba på det här viset i ett löst nätverk visar vilken kraft det finns i arbetsgemenskap och hur arbetsgemenskapen faktiskt behövs för att utforma bra projekt. Att ha en fysisk arbetsplats på Kulturfabriken Korjaamo har gynnat projektet. Kommunikationen i arbetsgruppen har fungerat bra, Lunabba och jag har kunnat sitta och bolla idéer med varandra och denna ovan beskrivna arbetsgemenskap har kunnat uppstå. In är ett konkret exempel på hur konstnärer och andra kulturaktörer på det fria fältet behöver och gynnas av projekt eller insatser som Produforum. Via dessa utvecklas hela konst- och kulturfältet.

Vi kan alla genom detta arbete se att den mångprofessionella aspekten har gynnat In. Ändå kan man vara kritisk mot mångfalden i projektets arbetsgrupp (inklusive handledare och forskare), eftersom vi alla hör till samma kultur, har samma etnicitet och kön. Geografiskt är vi från olika ställen, men lever nu alla i den verklighet som finns i huvudstadsregionen. Åldersspridningen är någorlunda bra. Man kan fråga sig om det skulle ha gett mervärde att ha med någon från en helt annan kulturell bakgrund till exempel. Eller någon som inte alls är från kulturfältet. Skulle detta ha påverkat projektet? På vilket sätt? Skulle det ha blivit bättre? Detta är något vi funderar kring när vi väljer vilka

vi bjuder in som workshopledare för punktinsatser, men också som workshopledare som arbetar tillsammans med Lunabba under ett delprojekt. Hur förhåller sig till exempel denna konstnärskonstpedagogs kompetenser, tidigare erfarenheter, egna bakgrund till den specifika målgrupp vi arbetar med?

Resultaten av min självvärdering är pålitliga eftersom jag har använt mig av ett brett material kring projektet och planeringsprocessen. Utmaningen har varit stor eftersom det här arbetet genomgått en progressiv fokusering samtidigt som datasamlingen har skett. Datainsamlingen har alltså inte alltid varit väldigt fokuserad. Den skulle ha varit lättare om det funnits en färdig utvärderingsplan då jag började jobba med projektet i februari 2010. Det skulle ha gjort datainsamlingen mer fokuserad från början och alla involverade skulle ha kunnat ta in utvärderingsfrågorna i sina arbetsdagböcker. Dock måste man komma ihåg att det här arbetet gjordes för att In skulle kunnas utvecklas under projektets gång och då är det självklart att också det man i utvärderingen vill fokusera på blir klarare under arbetets gång.

Konkreta förslag för ungdomsprojektet In är på basen av det här examensarbetet att arbetsgruppen bör jobba för att det också i fortsättningen finns finansiering för en producent i projektet. Jag föreslår också att In fortsätter att ha kontinuerlig projekthandledning med någon som inte är aktiv inom projektet. Denna utomstående handledare

kunde t.ex. vara Zusan Söderström, projektkoordinator för Produforum Nyland. Hon har pedagogisk kompetens och jobbar aktivt med barn- och ungdomskultur. Dessutom är det viktigt att fortsättningsvis använda visualisering som en av arbetsmetoderna i In.

Mitt arbete lyfter fram problem med finansieringsstrukturer för samfundskonst riktad till ungdomar. Jag har därför börjat ställa mig frågor kring samfundskonstens ställning på kulturfältet. Som det har framkommit kan planeringen av ett projekt till exempel inte finansieras med Suomen kulttuurirahastos Myrsky-pengar. Detta ser jag som problematiskt. Utgångspunkten i Myrsky verkar på basen av hurdana kostnader som täcks med dessa pengar vara, att befintliga organisationer eller institutioner ska ta in konstnärer och konstpedagoger i sin verksamhet för att ordna samfundskonstprojekt, workshopar för ungdomar. Då ska denna organisation stå för planeringskostnaderna, men finansieringen för att konstnären är med i planeringen finns inte från Suomen kulttuurirahastos sida, dvs. om inte organisationen kan stå för kostnaderna, jobbar konstnären gratis under denna projektdel.

Dessutom är det inte bara befintliga organisationer eller olika institutioner som förverkligar samfundskonstprojekt riktade till ungdomar, utan det görs också av fria konstnärer. De verkar överhuvudtaget inte under en större organisations eller institutions tak. Dessa fria aktörer har nu ingen möjlighet att få ersättning för det arbete de gör när

de sätter ihop ett projekt. En av de bärande tankarna med Myrsky är att konstnärer och andra kulturaktörer ska få ersättning för utfört arbete och därför borde man ta ställning till den här specifika frågan för framtida liknande satsningar.

Samtidigt borde man kunna arbeta långsiktigt när man arbetar inom samfundskonsten. Det tar tid att skapa ett förhållande till en viss målgrupp eller för konstnärer att hitta sin plats i en organisation som till exempel jobbar med ungdomar som löper risk för att marginaliseras, den grupp som Myrsky-pengarna specifikt är ämnade för. Tillit är ett av nyckelorden och det får man genom att vara närvarande och lyssna. Det behöver man tid för. Den här aspekten är något man borde undersöka mer i fortsättningen. Försvinner verksamheten när projektfinansieringen tar slut? Hur påverkas målgruppen av detta? Hur påverkas de som varit anställda i projektet? Hur kan man trygga fortsatt, kontinuerlig verksamhet? I In har vi för arbetsgruppens del tagit detta i beaktande genom att ha tre olika delprojekt. Det gör projekttiden längre och ger arbete för gruppen under en längre period. Men eftersom det handlar om pilotprojekt finns inte finansiering för kontinuerlig verksamhet. Hur ska man ordna finansieringen på lång sikt? är en av de centrala frågorna.

En möjlig lösning för detta kunde vara att det finns samarbetsstrukturer mellan olika delar av större finansieringsorganisationer så som Su-

omen Kulttuurirahasto när satsningar som Myrsky skapas. På det sättet kunde producentens lön och andra administrativa kostnader komma från en del av fonden och finansieringen av det konkreta konstnärliga arbetet med ungdomarna från en annan. Detta skulle underlätta arbetet för konst- och kulturaktörerna och eftersom det skulle gå mindre tid till administrativt arbete och arbetet för att få finansiering, kunde man sätta mer tid på det egentliga arbetet. Viktigt är att denna fråga tas i beaktande när framtiden för Myrsky planeras.

Sammanfattningsvis kan man säga att producenten och det mångprofessionella arbetet ger ett mervärde för samfundskonstprojekt riktade till ungdomar, också om alla i arbetsgruppen representerar yrken på kulturfältet. Viktigt för framtiden är utvecklandet av finansieringsformer som möjliggör anlitaandet av en producent och kontinuerlig verksamhet i stället för verksamhet som sker på projektbasis.

Källor

- Cohen-Cruz, J. (2002). An Introduction to Community Art and Activism. *Community Arts Network*. Hämtad: 8.6.2010.
Tillgänglig: http://www.communityarts.net/readingroom/archivefiles/2002/02/an_introduction.php
- Flickornas Slott (2009). *Kort on projektet*. Hämtad: 8.10.2010. Tillgänglig: <http://www.flickornasslott.info/>
- Haapala, L. (1999). Taiteilijan muuttuva rooli – yhteisötaidetta 90-luvun Suomessa. Ingår i: Erkkilä, H., Haapala, L., Johansson, H. & Sakari, M. *Katoava taide – Förgänglig konst – Ephemeral Art*. (sid. 78-103). Helsinki: Ateneum. Valtion taidemuseon museojulkaisu.
- Halonen, K. (2004). *Huomisen rientoja tuottamassa. Tapahtumatuottajien ammatin kehitystrendejä tuottajia kouluttavien ammattikorkeakoulujen näkökulmasta*. Kulttuuripoliittisen tutkimuksen edistämisyhtiö. Hämtad: 30.3.2009.
Tillgänglig: http://www.cupore.fi/documents/Cupore_Julkaisu_5_2004.pdf
- Halonen, K. (2005). Visioita ja valintoja. Tapahtumatuotannon tulevaisuus helsinkiläisten tuottajien arvioimana. Helsinki: Cupore.
- Hiltunen, M. (2007). Yhteisöllinen taidekasvatus toimijana ja toiminnan tilana. *Synnyt, (2/2007)*. Hämtad: 19.8.2010.
Tillgänglig: http://arted.uiah.fi/synnyt/2_2007/hiltunen.pdf
- IETM, Fondazione Fitzcarraldo, Arts Council of Finland (2001). *How Networking Works: IETM Study on the Effects of Networking*. Arts Council of Finland.
- In (2010). *Doprojektets blog*. Hämtad: 23.10.2010. Tillgänglig: <http://doprojektet.wordpress.com/>
- Johansson, F. (2004). *The Medici Effect*. Boston, Massachusetts. Harvard Business School Press
- Köping, A. (2007). Varför vi utbildar arts managers. Ingår i: Ayata, Binnaz (red) 2007. *Kulturekonomi: Konsten att fånga osynliga värden*. Danmark: Studentlitteratur.
- Lunabba, H. (2010). *Projektdagbok*.

Lunabba, H. & Wallin, R. (2010). *Projektplan In*

Lundahl, U. & Skärvad, P. (2009). *Utredningsmetodik för samhällsvetare och ekonomer*. Tredje Upplagan. Studentlitteratur.

Mitchell, R., Kanerva, A. & Ruusuvirta, M. (2007). *Two surveys on availability of education and training for key competencies and skills required for European cultural project management*. Helsinki: Cupore. I: Fischer, R. (red) 2007. *Validation and certification of training in the field of European Cultural co-operation project management. Final report 2005-2007*. London: International intelligence on culture. Hämtad: 30.3.2009. Tillgänglig: <http://www.fondation-hicter.org/vania/download/Rapport%20Vania%202007.pdf>

Mäkinen, A-K. & Uusikylä, P. u.å. (red.). *Tiedosta – arvioi – paranna: Itsearviointi ESR-projektien kehittämisen välineenä*. Työministeriö. Hämtad: 10.3.2010.

Tillgänglig: [http://www.projectia.fi/C225736000379743/0/FED0782C8A5BDDF54225735E0032B811/\\$FILE/itsearviointi.pdf](http://www.projectia.fi/C225736000379743/0/FED0782C8A5BDDF54225735E0032B811/$FILE/itsearviointi.pdf)

Produforum u.å. *Produforum – Konst, kultur, samverkan* (broschyr)

Roam, D. (2009) *The Back of the Napkin. Solving Problems and Selling Ideas with Pictures*. Expanded edition. PenguinGroup.

Schmidt, N. (2010) *Creative Network Economy: Peer production transferred to the independent cultural field. Case: Produforum*.

Degree programme Cultural Work/Arts Management. University of Applied Sciences Potsdam. Faculty of Architecture and Urban Design. Potsdam, Germany.

Suomen kulttuurirahasto u.å. a. *Mikä on Myrsky?* Hämtad: 10.8.2010.

Tillgänglig: http://www.myrsky.info/index.php?option=com_content&view=article&id=2&Itemid=10

Suomen kulttuurirahasto u.å. b. *Myrskyn tavoitteet*. Hämtad: 10.8.2010.

Tillgänglig: http://www.myrsky.info/index.php?option=com_content&view=article&id=13&Itemid=11

- Timonen, T. & Törmi H. (2009). Taiteesta nuorten itsetuntemuksen lisääjänä ja yhteiskunnan voimavarana. Teoksessa: Myllyniemi, S. (2009). *Taidekohtia – Nuorisobarometri 2009* (s. 133-137) Helsinki: Opetusministeriö, Nuorisotutkimusseura. Hämtad: 10.8.2010.
Tillgänglig: http://www.minedu.fi/export/sites/default/OPM/Nuoriso/nuorisoasiain_neuvottelukunta/julkaisut/barometrit/liitteet/Nuorisobarometri_2009.pdf
- Wallin, R. (2010a). *Kultur ger välfärd*. Arbetsdagbok.
- Wallin, R. (2010b). *Praktikrapport*.
- Wikipedia-bidragsgivare (2010a). Intersektionalitet. *Wikipedia*. Version: 11708808. Hämtad: 9.8.2010.
Tillgänglig: <http://sv.wikipedia.org/w/index.php?title=Intersektionalitet&oldid=11708808>
- Wikipedia-bidragsgivare (2010b). Sosiaalipedagogiikka. *Wikipedia*. Version: 8658507. Hämtad: 7.9.2010.
Tillgänglig: <http://fi.wikipedia.org/w/index.php?title=Sosiaalipedagogiikka&oldid=8658507>
- Wikipedia-bidragsgivare (2010c). Sociokultur. *Wikipedia*. Version: 11453407. Hämtad: 9.5.2010.
Tillgänglig: <http://sv.wikipedia.org/w/index.php?title=Sociokultur&oldid=11453407>
- Wikipedia-bidragsgivare (2010d). Tvärvetenskap. *Wikipedia*. Version: 12134655. Hämtad: 10.8.2010.
Tillgänglig: <http://sv.wikipedia.org/w/index.php?title=Tv%C3%A4rvetenskap&oldid=12134655>
- Wikipedia-bidragsgivare (2010e). Yhteisötaide. *Wikipedia*. Version: 8454424. Hämtad: 14.6.2010.
Tillgänglig: <http://fi.wikipedia.org/w/index.php?title=Yhteis%C3%B6taide&oldid=8454424>
- Åkerfelt (2010). *Arbetsdagbok*.

Projektplan In

In är ett tredelat ungdomsprojekt som kommer att genomföras i Helsingfors under två år från september 2010 till september 2012. Under projektet undersöker ungdomsgrupper identitet, könsroller och representation i det offentliga rummet. Vi utforskar utanförskap och gemenskap utgående från ett intersektoriellt perspektiv. Vi ställer frågor om hur makt och ojämlikhet vävs in i uppfattningen om identitetskategorier som kön/genus, sexualitet, ålder, klass, funktionsduglighet och etnicitet. Ungdomarna får jobba utgående från sin egen identitet och hur de vill synas och påverka i det offentliga rummet. In är ett tvåspråkigt projekt, projektnamnet In är ett personnamn som används av både män och kvinnor, samtidigt för ordet tankarna till ord som svenskans inkludera och finskans innostua. Projektet är sociokulturellt, ungdomarna samspekar och samarbetar med varandra och utvecklar sin uppfattning om sig själv och andra människor. Det sociokulturella sammanhanget är av stor betydelse för individens utveckling.

Målgrupper

I projektet ingår tre delprojekt där kärngrupper med ca 15 ungdomar per projekt under två terminer fördjupar sig i projektets ämne och skapar en konstnärlig slutprodukt i det offentliga rummet i Helsingfors. Under projekttiden syns processen i form av en blogg på projekthemsidan. Slutprodukten kan vara stora ljusstavlor som till det visuella liknar reklambilder men där budskapet blir ungdomarnas eget. Grupperna kommer att vara handikappade ungdomar, homo-, bi- och transungdomar och en tjejgrupp bestående av s.k. pojkflickor. Personer i dessa grupper känner ofta utanförskap. I det offentliga rummet representeras en hbt-person enbart en hbt-person och en handikappad enbart som handikappad, tjejer visas som stereotyp kvinnliga. In-ungdomarna får chansen att visa också andra sidor av sig själva i det offentliga rummet och projektet fungerar som empowerment för ungdomarna.

Parallellt med kärngruppernas projektordnas kortare s.k. massworkshops för sammanlagt ca 600 ungdomar, 200 per delprojekt. I massworkshoparna jobbar ungdomarna med samma teman som kärngrupperna men under en kortare period. Dessa workshopar kan också ordnas på andra orter. Ungdomarna skapar en konstnärlig produkt i mindre skala och blir en del av projektet och samtidigt en naturlig publik till det som kärngrupperna skapar. Med massworkshoparna skapar vi ett möte mellan kärngrupperna och en större mängd ungdomar. Massworkshoparnas arbeten syns i första hand i form av en blogg på projekthemsidan där de skapar en dialog med kärngruppernas projekt. Vi gör också presentationer av projektet på skolor och ungdomsgårdar, via dem kommer uppskattningsvis 1500 ungdomar i kontakt med projektet. I och med att ungdomarnas verk syns i det offentliga rummet når vi alla de människor i olika åldrar som rör sig i staden. I slutet av projektet knyter vi ihop In-projektet i en utställning och ett seminarium och skapar därmed en plattform för metoder och idéer från projektet att leva vidare.

Arbetsgruppen

Ansvariga för projektet är bildkonstnär Heidi Lunabba som konstnärlig ledare och producent Riikka Wallin. Vi planerar projektet under våren och sommaren 2010. Projektet är en uppföljning till Heidi Lunabbas tidigare lyckade Myrsky-projekt Flickornas Slott samt en del av en större helhet tillsammans med fotokonstprojektet Tvillingar. Projektet är med i Leena Björkqvists pedagogiska forskning och utvärdering av kulturnätverket Produforums sektoröverskridande samarbeten. Den utvecklande självutvärderingen av planeringsprocessen blir Riikka Wallins examensarbete för Yrkeshögskolan Novia.

Bakgrund och kontext

In är ett sociokulturellt ungdomsprojekt. Namnet In kommer från det könsneutrala personnamnet "In" samtidigt som man associerar till ord som "inkludera" och finskans "innostua". Man förknippar det till att vara "inne", del av en grupp. I projektet undersöker vi identitet och könsroller och hur de representeras i det offentliga rummet. Vi utgår från ett intersektoriellt perspektiv och ställer frågor om hur makt och ojämlikhet vävs in i uppfattningen om identitetskategorier som kön/genus, sexualitet, ålder, klass, funktionsduglighet och etnicitet. Ungdomarna får jobba utgående från sin egen identitet och hur de vill synas och påverka i det offentliga rummet.

Grupperna kommer att vara handikappade ungdomar som kommer att jobba med utgångspunkt i modebilder, homo-, bi- och transungdomar som kommer att jobba med relationer som tema och en tjejgrupp bestående av s.k. pojkflickor som kommer att bygga och iscensätta utopier. Det finns inte så mycket verksamhet specifikt för ungdomar som hör till dessa grupper och andra Myrsky-projekt i huvudstadsregionen koncentrerar sig inte på just dem.

Vi har valt att jobba utgående från mode med handikappade ungdomar för att det är en bra inkörsport i ett genusmedvetet tänkande samtidigt som människor med synliga handikapp inte syns i modebilder fast de har lika stor rätt att intressera sig för kroppen, utseende och mode. Det handlar alltså om att ta över sådana områden man i det nuvarande samhället inte syns på.

I vårt arbete tillsammans med homo-, bi- och transungdomar tar vi avstamp i relationer eftersom de är den största olikheten till omvärlden. Den verksamhet som nu riktar sig till homo-, bi- och transungdomar i Helsingforsregionen är närmast de öppna informella ungdomskvällar som ordnas av Helsingfors regionens Seta samt stödfunktioner via HeSeta, Transtukupiste, etc. Kulturverksamhet som riktar sig specifikt till hbt-ungdomar finns inte. I In ger vi ungdomarna möjlighet att via konsten under en längre tid fundera kring sin identitet i en trygg omgivning.

Verksamhet för tjejer finns det mycket av, men vi har valt att koncentrera oss på pojkflickor eftersom uppväxten för dem kan vara svår. Att vara pojkflicka är okej, t.o.m. lite coolt när man är barn, men när man blir ungdom väntas man växa upp och bli vad som anses vara kvinnligt. Att få vara pojkflicka i tonåren kan alltså anses vara en utopi och därför har vi valt att bygga eller iscensätta utopier med dessa flickor.

Gruppernas arbete kommer delvis att överlappa varandra, så att en ny grupp börjar när den förra gruppen är i slutskedet av sitt projekt. Då kan grupperna ta del av varandras arbete och vi som arbetar med ungdomarna kan utveckla konceptet från ett delprojekt till nästa. Projekthemsidan där också en blogg som tillsammans är ansvariga för projektet. Dessutom kommer vi att anlita en grafiker och planera projektets innehåll med våra samarbetspartners som t.ex. teatergruppen Blaue Frau.

Arbetsgruppen

Arbetsgruppen består av den konstnärliga ledaren Heidi Lunabba och producenten Riikka Wallin som tillsammans är ansvariga för projektet. Dessutom kommer vi att anlita en grafiker och planera projektets innehåll med våra samarbetspartners som t.ex. teatergruppen Blaue Frau.

Heidi Lunabba undersöker i sitt konstnärskap kommunikation på allmänna platser och identitetsfrågor ur ett queerperspektiv. Hennes arbetssätt är till största delen projekt som kunde definieras som samfundskonst eller som har en klar koppling till allmänna platser och erbjuder en aspekt av deltagande.

Tvillingar och Myrsky-projektet Flickornas Slott är exempel på den här sortens projekt, men det finns också andra som skäggstudion för damer Studio Vilgeförtis samt Sauna Obscura, en flytande bastu som samtidigt fungerar som en kamera obscura.

Kulturpolitiskt jobbar hon också inom bl.a. Produforum för att utveckla modeller för samarbete mellan konstnärer och kulturproducenter och ekonomer med syftet att skapa projekt som är ekonomiskt hållbara och som bättre hittar en publik. Produforum är ett ESF-finansierat projekt som finns till för att stöda konstnärer och producenter på det fria fältet. Lunabbas vision är att skapa en grupp som skulle fungera som ett slags satellitgalleri, en grupp konstnärer som skulle stöda varandra i skapandet av konst på allmänna platser och i institutioner. Satelliten skulle vara ett slags idébollplank för konstnärer och en kanal för att nå stora organisationer som Helsingfors stad, stora företag m.m. där det är svårt för en enskild konstnär att hitta resurser för att skapa intressanta samarbeten.

Riikka Wallin har i sina kulturproducentstudier fokuserat på kulturproducenten som pedagog och i pedagogiska samt sociokulturella projekt. Hon har undersökt detta bl.a. i en kulturpolitisk artikel "Konstpedagogikens roll i kulturproducentens arbete". Wallin har också varit aktiv i Produforum under hela sin studietid (bl.a. via praktik) och jobbar för hållbara arbetsförhållanden för aktörer inom kulturfältet.

Sociokulturellt har Wallin jobbat med lesbisk-, bi-, transkulturfestivalen *Tribadernas nätter och dagar* som fokuserar på att lyfta fram konst och kultur som behandlar dessa minoriteter och konstnärer och artister som hör till minoriteterna. Erfarenhet av ungdomsprojekt har hon från EU Youth in Action-projektet *GreenAttack* i Rumänien som fokuserade på hållbar utveckling ur ett ekologiskt, socialt och ekonomiskt perspektiv och *Friendship Reaches Ethnic Equality* (FREE), ett europeiskt och latinamerikanskt samarbetsprojekt med visionen att alla etniska grupper (inklusive språk, nationalitet, religion och/eller kultur) i samhället borde ha lika rättigheter. Besläktade teman som migration och multikulturell förståelse behandlas också i projektet. Dessutom har Wallin jobbat för Finska Unicef som arbetsledare och skolbesökare.

Arbetet med ungdomarna kommer främst att ledas av Lunabba tillsammans med en annan konstnär, en pedagog eller en socialarbetare. Denna person varierar från ett delprojekt till ett annat. Dessutom kommer Wallin, grafikern och eventuellt andra som kommer med i projektet att jobba med ungdomarna då vi tillsammans jobbar på deras specialområden. Sakkunniga workshopledare kommer att anlitas för punktinsatser. Eftersom projektet inte byggs upp inom ramarna för en existerande institution eller organisation behöver verksamheten inte anpassas till existerande verksamhet utan projektet kan utvecklas fristående för att uppnå våra resultat på bästa möjliga sätt.

Samarbetspartners

In har redan nu ett naturligt sammanhang, där det skapas. Offentliga och privata organisationer och projekt är redan med i eller har visat stort intresse för projektet. Under en stor del av planering arbetar projektgruppen för att utvidga antalet samarbetspartners. Det handlar om att hitta ungdomar till kärngrupperna, utrymmen där vi kan arbeta tillsammans med ungdomarna, sammanhang och samarbetspartners för massworkshoparna samt sponsorer. Dessutom behöver vi workshopledare för punktinsatser så att ungdomarna får en bredare insikt i tematiken.

Vi har redan nu diskuterat om projektet med Produforum, Yrkeshögskolan Novia, Helsingfors kulturcentral och teatergruppen Blaue Frau. Produforum och Yrkeshögskolan Novia är redan involverade i projektet via Riikka Wallins examensarbete och Leena Björkqvists forskning medan Blaue Frau först är med i Tvillingar-

projektet och sedan kommer att involverad också i In. Helsingfors kulturcentral är väldigt positivt inställda till projektet. Dessutom är Finlands Fotokonstmuseum en naturlig samarbetspartner för ungdomsprojektet eftersom Lunabba kommer att ha Tvillingar-utställningen på museet under projektiden. Samarbetet med offentliga och privata instanser som dessa är viktigt för att implementera det arbete Myrsky-storsatsningen är ämnad för i samhällets kontinuerliga verksamhet.

Vi kommer ännu att kontakta åtminstone Helsingin Tyttöjen Talo, Ella – föreningen för feministiskt flickarbete, Helsingin SETA ry, Regnbågsankan, Nuorisoyhteisö Seitti, Luckans Ung info, Ungdomsgården Sandels, Teatermuseet, Nätverket för Feministiskt självförsvar, Tölogymnasium och andra skolor för att utarbeta olika sorters samarbeten. Därutöver kontaktar vi företag som t.ex. kan sponsora oss i form av ekonomiskt stöd eller material för konstverken som kommer att skapas under projektets gång.

Flickornas Slott, Tvillingar och planering av In

Heidi Lunabba har tidigare lett Myrsky-projektet Flickornas Slott. Vi kommer att använda oss av positiva erfarenheter från projektet och utveckla arbetsmetoderna där det behövs.

Ungdomarna i Flickornas Slott fick mycket ut av projektet, men att vara del av ett så stort projekt lade ett tungt ansvar på flickorna. Därför har vi valt att jobba med tre olika grupper under lite kortare tider per grupp. Samtidigt skapar man en större naturlig publik till delprojekten och arbetet kan utvecklas från ett delprojekt till ett annat.

Produktionsmässigt är In ett större projekt än Flickornas Slott. Därför har vi funderat mycket kring hur projektet skall utvecklas på den nivån. Två stora produktionsmässiga lärdomar från Flickornas Slott var att man borde planera bättre i förväg och att man ska ha en producent med från början. En större del av hur projektet ska se ut borde vara färdig då arbetet med ungdomarna börjar, så att man kan fokusera på ungdomarna när det är aktuellt. Dessutom krävs detta för att man ska kunna göra en realistisk budget som håller för ett långvarigt projekt. Producenten behövs för att den konstnärliga ledaren för projektet ska kunna fokusera på det konstnärliga innehållet samt arbetet med ungdomarna.

Det som definitivt kommer att finnas kvar från Flickornas Slott är en stor del av de konkreta arbetsmetoderna med gruppen samt att dokumenteringen av projektet görs på ett sådant vis att andra kan använda sig av arbetsmetoder från projektet i sitt eget arbete med unga. Under våren och sommaren 2010 kommer Lunabba att utföra testworkshopar för att utveckla dessa arbetsmetoder och för att se hurdana verktyg man kan använda i arbetet med större grupper. Testworkshoparna utförs i samarbete med Helsingfors kulturcentral och Vasa Övningsskola.

Testworkshoparna är en del av planeringen som kommer att ske under våren och sommaren 2010. Andra delar av planeringen är sökandet och förhandlingar med samarbetspartners, planeringen av en grafisk profil och byggandet av hemsidan, deltagande i seminarier och kurser, läsande av relevant litteratur samt deltagande i Myrsky-festivalen.

I planeringskedet är också dramainstruktören Hanna Åkerfelt som är dramaturg med ansvar för publikarbete på Svenska Teatern med. Hon fungerar under februari-maj som utomstående handledare för projektet och praktikhandledare för Wallin. Också projektforskare Leena Björkqvist har viss prägel på projektet eftersom hon deltar och observerar möten vi alla har tillsammans.

Samtidigt som planeringen av In sker kommer Heidi Lunabba att utföra fotokonstprojektet "Tvillingar". Till fotoserien kommer Lunabba att fotografera barn i åldern 1-12 år. Grundidén är att fotografera varje barn

som ett tvillingpar, så att samma barn fotograferas både som flicka och pojke. Med hjälp av digitalteknik klipps "flicktvillingen" och "pojktvillingen" in i samma bild. I bildserien kommer också att ingå bilder med grupper av "tvillingbarn". Idén bygger på att det ofta är främst via visuella symboler, frisyra och kläder, snarare än barnets utseende som man bildar sig en uppfattning om ett okänt barns kön.

Bildserien är ett fristående verk som produceras med utgångspunkt i det material av barnmodebilder från tidningen Vouge Bambini som Annamari Vänskä analyserar i sin bok *Kuvitelu Lapsuus. Näkökulmia lapsuuteen visualisoituneessa kultuskulttuurissa*. Bilderna publiceras i boken och visas också som utställning i Fotokonstmuseet hösten 2010.

I bildserien leker Lunabba med barnmodebildernas visuella språk och det sätt som de presenterar och visualiserar kön med hjälp av klädsel, smink och hur barnet poserar i bilden och hur barnen "förvuxnas" i modebilderna. I förberedandet av projektet kommer hon att jobba med helt vanliga barn istället för barnmodeller. Fotograferingen byggs upp så att barnen först får vara med om en workshop där de leker med kön, sedan fotograferas vissa barn enskilt för utställningsbilderna. Workshoparna ordnas så att barnen ska känna sig trygga i fotograferingssituationen. Barnen ser att de inte är de enda som är med i fotoprojektet och känner sig därför inte konstiga eller annorlunda. Workshoparna ordnas i samarbete med Blaue Frau och är utvecklingsarbete inför ungdomsprojektet även om målgruppen i dem är yngre. För arbetet med Tvillingar söks annat understöd.

Seminarier, kurser, litteratur

Under planeringsfasen kommer vi att delta i seminarier och kurser som har med temat att göra. Vi deltar åtminstone i "Konst och kultur – ett svar på framtidens samhälleliga utmaningar" på Hanaholmen 4-5.3, Produforums Barnkulturforum "Barn, kultur och genus" 4.3 samt "Drama i skolan" på Kulturcentret Caisa och Folkhälsans seminarium "Ge ditt barn 100 möjligheter istället för 2" 15.3.

Vi åker till Stockholm Pride 26.7–1.8 för att delta i diskussioner och workshopar som har med barn och ungdomar att göra, samt för att bekanta oss med programutbudet som är riktat till ungdomar. På Stockholm Pride är alla våra målgrupper (tjejer, hbt-ungdomar och handikappade ungdomar) synliga.

Den litteratur vi bekantar oss med har med projektets tematik att göra. Det är också viktigt för oss att fördjupa vår kunskap i arbete med ungdomar och att bekanta oss med Nuorisotutkimuskeskus forskning om Myrsky-projekten och med nationella strategier och verksamhetsprogram som *Taiteesta ja kulttuurista hyvinvointia -ehdotus toimintaohjelmaksi 2010–2014*.

Dokumentering, utvärdering, forskning

In kommer att dokumenteras på projektets hemsida. Ungdomarna får själva en projektdagbok i form av en blogg. I Flickornas Slott-projektet förde ungdomarna en videodagbok, men en blogg fungerar både som en reflektion för ungdomarna och som en kontinuerlig länk till yttrevärlden och ger därför mer än en Flickornas Slott-videodagboken gjorde. Dessutom skriver Lunabba och Wallin arbetsdagbok under hela projektets tid och Åkerfelt och Björkqvist under februari-maj, då de är involverade i projektet. Alla dessa arbetsdagböcker får användas för Myrskys egen forskning.

Riikka Wallin kommer att göra en utvecklande självutvärdering av planeringen av In. Tyngdpunkten ligger på vad den mångprofessionella arbetsgruppen ger för mervärde till projektet. Utvärderingen fungerar samtidigt som Wallins examensarbete för Yrkeshögskolan Novia.

Dessutom forskar Leena Björkqvist, projektforskare för Produforum och lektor på Yrkeshögskolan Novia i projektet. På längre sikt kan projektets arbetsmodell med utomstående handledning för ett mångprofessionellt arbetsteam vidareutvecklas till ett innovativt utbildningskoncept. Erfarenheterna används också i utvecklingen av Produforums kompetenshögjande verksamhet och i utvecklingen av kulturproducentutbildningen.

Bilagor

Bild över arbetsgruppens tidigare erfarenheter som stöder In

In Budget

Tidsplan för planeringen

Bild Tvillingar-fotokonstprojektet

Bilder Flickornas Slott

Bilder Studio Vilgefortis, Feministtapeten, Sauna Obscura

Curriculum Vitae – Heidi Lunabba

Curriculum Vitae – Riikka Wallin

Portfolio – Heidi Lunabba

Aikataulu In - suunnittelu 2010

	Yhteistyökumppanit - löytäminen ja neuvottelu testityöpajojen suunnittelu testityöpajat Helsinki	
9.3.	testityöpaja Vaasa graafikon löytäminen	
huhtikuu	Yhteistyökumppanit - löytäminen ja neuvottelu testityöpajojen suunnittelu kääntäjän löytäminen testityöpajat Helsinki	5 ryhmää, 3h/ryhmä
toukokuu	projektisuunnitelman kirjoittaminen koko projektin budgetin laatiminen kotisivutestien kirjoittaminen käännökset (kotisivut, projektisuunnitelma) yhteistyökumppanit - työskentely rahoitushakemus Suomen kulttuurirahasto syksyn osaprojektin sisällön suunnittelemine kaikille osaprojekteille yhteisen sisällön suunnittelemine työ yhteistyökumppaneiden kanssa jatkuu	
kesäkuu	testityöpajojen suunnittelu neuvottelut yhteistyökumppaneiden kanssa graafisen profiilin suunnittelu syksyn osaprojektin sisällön suunnittelemine kaikille osaprojekteille yhteisen sisällön suunnittelemine työ yhteistyökumppaneiden kanssa jatkuu	
heinäkuu	graafisen profiilin suunnittelu syksyn osaprojektin sisällön suunnittelemine kaikille osaprojekteille yhteisen sisällön suunnittelemine testityöpaja Helsinki Stockholm Pride	
elokuu	kotisivun suunnittelu kotisivun rakentaminen	
6.-8.8.	Myrsky-festivaali valmistelut työskentelyyn ensimmäisen ryhmän kanssa	
hösten 2010	osprojekti 1 - työ vammaisten nuorten kanssa	
våren 2011	osprojekti 1 - työ vammaisten nuorten kanssa osprojekti 2 - työ hlbt-nuorten kanssa	
hösten 2011	osprojekti 2 - työ hlbt-nuorten kanssa osaprojekti 3 - työ tyttöryhmän kanssa	
våren 2012	osaprojekti 3 - työ tyttöryhmän kanssa	

